

三国故事

สงครามสามก๊ก

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

三国演义

สงครามสามก๊ก

บรรณาธิการ ผศ.ดร.ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข

ผู้แปล นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะมนุษยศาสตร์ เอกวิชาภาษาจีน (รุ่นที่ 19)

รายชื่อคณะผู้จัดทำ

บรรณาธิการ

ผศ.ดร.ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข

ผู้แปล

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะมนุษยศาสตร์

เอกวิชาภาษาจีน (รุ่นที่ 19)

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

นางสาวพิมพ์วี	เชื้อพราหมณ์แพร
นางสาวนันท์นภัส	เหล่าสินสกุลวานิช
นายนิติรักษ์	จันทแสง
นางสาวศิริวรรณ	เมืองคำดี
นางสาวนิธิกานต์	ศิริลักษณ์นทร์
นางสาวพิชญ์มณฑ	ขันตีสทิธเชม
นางสาววิสุตตา	เชวงเจริญกุล
นางสาวสวิตตา	พงษ์ดนตรี
นางสาวอิศริญาณี	คำดวน
นางสาวฐิตารีย์	สุวรรณธัมมบุญ

ฝ่ายจัดทำรูปเล่ม

นางสาวกรกมล	จิตต์แจ้ง
นางสาวมณฑนาชัชญา	เกิดด้วยทอง
นางสาวณิชา	สุนทรกิตติสกุล
นางสาวศศิกร	พุ่มคำ
นางสาวจิตาภา	อินทนาศักดิ์
นางสาววิวิศนา	มีบุบผา
นางสาวศรัญญา	หยาง
นางสาวอภิญพร	สายเบาะ

ฝ่ายออกแบบศิลป์

นางสาวณัฐิญาภัค	เครือเจริญพร	นางสาวเขอรี	แซ่ซุน
นายธนทัต	ประจันท์บาล	นายอริยะ	รอยกิตติคุณ
นางสาวนภัสสร	สถาวร	นางสาวสมิตานัน	เพชรเพ็ง
นางสาวขวัญฤทัย	ไชยมาตย์	นางสาวดลภัก	ธวัชภักดี

คำนำ

หนังสือ “สงครามสามก๊ก” เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาศักยภาพด้านการแปลภาษาตะวันออกของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นิสิตสาขาวิชาภาษาจีนได้พัฒนาศักยภาพด้านการแปลภาษาจีน และนำความรู้และทักษะการแปลภาษาจีนไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านการแปล และผลิตผลงานแปลในรูปแบบดิจิทัล เพื่อเผยแพร่ผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งเป็นการบูรณาการกับการเรียนการสอนรายวิชา ภาจน381 การแปลภาษาจีนเบื้องต้น

หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวในยุคสามก๊กทั้งหมด 5 เรื่อง แต่ละเรื่องจะประกอบด้วยเนื้อหาภาษาจีนพร้อมเสียงอ่าน (พินอิน) คำแปลภาษาไทย เพื่อให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ภาษาควบคู่กับวัฒนธรรมจีน นอกจากนี้ ยังมีภาพประกอบเนื้อเรื่อง เพื่อเสริมความเข้าใจและสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน หากเกิดข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้จัดทำ

พฤษภาคม 2565

สารบัญ

人物介绍	แนะนำตัวละคร	5
英雄关羽	วีรบุรุษกวนอู	6
三顾茅庐	เยือนกระท่อมสามครา	27
草船借箭	เรือฟางยิงธนู	45
赤壁之战	ศึกเซ็กเพ็ก	64
空城计	กลยุทธ์เมืองร้าง	84

人物介绍 แนะนำตัวละคร

Cáo Cǎo 曹操	โจโฉ	ขุนศึก, อัครมหาเสนาบดีแห่งราชวงศ์ฮั่น
Guān Yǔ 关羽	กวนอู	พี่น้องร่วมสาบาน, ขุนศึกของเล่าปี่
Liú Bèi 刘备	เล่าปี่	ขุนศึก, ผู้ก่อตั้งแคว้นจ๊ก
Lǔ Sù 鲁肃	โลซก	เสนาธิการของแคว้นง่
Sūn Quān 孙权	ซุนกวน	ขุนศึก, ผู้ก่อตั้งแคว้นง่
Zhāng Fēi 张飞	เตียวหุย	พี่น้องร่วมสาบาน, ขุนศึกของเล่าปี่
Zhū gě Liàng 诸葛亮	ขงเบ้ง	ขุนศึกของเล่าปี่, อัครมหาเสนาบดีแคว้นจ๊ก
Cáo Pī 曹丕	โจผี	ลูกชายของโจโฉ, ผู้ก่อตั้งแคว้นวุย
Mǎ Sù 马谡	ม้าเจ๊ก	ขุนศึกแห่งแคว้นจ๊ก
Sī mǎ Yì 司马懿	สุมาอี้	ที่ปรึกษาของโจผี, ขุนศึกแห่งแคว้นวุย
Yáng Xiū 杨修	เอียวสิ้ว	ที่ปรึกษาของโจโฉ
Zhōu Yú 周瑜	จิวยี้	แม่ทัพใหญ่แห่งแคว้นง่
Huáng Gài 黄盖	อูยกาย	แม่ทัพของจิวยี้
Yuán Shào 袁绍	อ้วนเสี้ยว	ผู้นำแคว้นที่มีกองกำลังใหญ่ที่สุด
Xǔ Yōu 许攸	เซาฮิว	ที่ปรึกษาของอ้วนเสี้ยว

英雄关羽

ວິຣະບຸຣຸທວນອູ

yīng xióng Guān Yǔ

英雄关羽

วีรบุรุษกวนอู

Guān Yǔ shì Dōng Hàn de míng jiāng

tā hé Liú Bèi

关羽是东汉的名将。他和刘备、

Zhāng Fēi jié wéi xiōng dì

tā shì èr gē

tā shēn cái gāo

张飞结为兄弟，他是二哥。他身材高

dà hóng liǎn cháng cháng de hú zi

大，红脸，长长的胡子。

กวนอูเป็นขุนศึกที่มีชื่อเสียงในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก เขา เตียวหุย และเล่าปี่ตกลงสาบานเป็นพี่น้องกัน โดยกวนอูเป็นพี่รอง กวนอูมีรูปร่างสูงใหญ่ ใบหน้าสีแดงกำ และหนวดเคราดกยาว

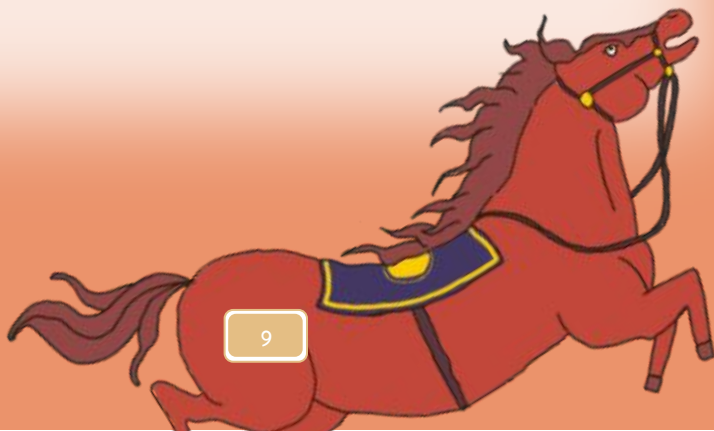
yī cì , Cáo Cāo de shí wàn jūn duì wéi zhù le Guān
 一次 ， 曹操的十万军队围住了关
 Yǔ wéi le Liú Bèi jiā rén de ān quán Guān Yǔ jué dìng zàn
 羽。为了刘备家人的安全， 关羽决定暂
 shí tóu xiáng Cáo Cāo hěn xǐ huān Guān Yǔ jué de tā yǒu běn
 时投降。曹操很喜欢关羽， 觉得他有本
 shì yòu zhōng xīn xiǎng liú xià tā Cáo Cāo sòng gěi Guān Yǔ
 事，又忠心，想留下他。曹操送给关羽
 hěn duō lǐ wù Guān Yǔ bǎ tā men dōu sòng gěi le Liú Bèi de
 很多礼物， 关羽把它们都送给了刘备的
 jiā rén
 家人。

ครั้งหนึ่ง โจโฉได้นำกองทัพทหารกว่าหนึ่งแสนนายเข้าล้อม
 กวนอู ด้วยความที่กวนอูต้องดูแลอารักขาครอบครัวเล่าปี่ กวนอูจึง
 ตัดสินใจยอมจำนนให้แก่โจโฉ โจโฉชื่นชอบกวนอูมาก เขารู้สึกว่ากวนอู
 เป็นคนมากความสามารถ และมีความซื่อสัตย์จงรักภักดี จึงอยากให้
 กวนอูมาอยู่ฝ่ายเขา โดยให้ของกำนัลมากมายแก่กวนอู แต่กวนอูกลับ
 นำของกำนัลเหล่านั้นไปให้ครอบครัวของเล่าปี่ทั้งหมด

Cáo Cāo hái sòng gěi Guān Yǔ yì pǐ hǎo mǎ zhè pǐ mǎ
曹操还送给关羽一匹好马。这匹马
quán shēn hóng sè pǎo dé xiàng fēng yí yàng kuài Guān Yǔ yào le
全身红色，跑得像风一样快。关羽要了
zhè pǐ mǎ dàn shì Guān Yǔ shuō tā qí zhe zhè pǐ mǎ
这匹马，但是关羽说，他骑着这匹马，
jiù néng zǎo diǎn r zhǎo dào Liú Bèi le wèi le gǎn xiè Cáo
就能早点儿找到刘备了。为了感谢曹
Cāo Guān Yǔ bāng Cáo Cāo shā sǐ le liǎng míng duì shǒu rán hòu
操，关羽帮曹操杀死了两名对手，然后
jiù dài zhe Liú Bèi de jiā rén lí kāi le Cáo Cāo qù zhǎo Liú
就带着刘备的家人，离开了曹操，去找刘
Bèi le zǒu shí Guān Yǔ liú xià yì fēng xìn hé Cáo Cāo sòng
备了。走时，关羽留下一封信和曹操送
de jīn yín
的金银。

โจโฉยังมอบม้าฝีเท้าดีตัวหนึ่งให้แก่กวนอู ซึ่งม้าตัวนี้มีสีแดง
เพลิงและวิ่งเร็วราวกับลมกรด กวนอูอยากได้มาครอบครอง เพราะคิด
ว่าม้าตัวนี้จะช่วยให้เขาสามารถตามหาเล่าปี่ได้เร็วยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการ
ขอบคุณโจโฉที่มอบม้าให้ กวนอูได้ช่วยกำจัดข้าศึกของโจโฉถึงสองคน
หลังจากนั้นก็พาภรรยาและลูกของเล่าปี่หนีกลับไปหาเล่าปี่ ก่อนจากไป
กวนอูยังได้ฝากจดหมายไว้ให้โจโฉและทิ้งเงินทองที่โจโฉเคยมอบให้
เอาไว้ด้วย

yí lù shàng Guān Yǔ yù dào le hěn duō kùn nán Cáo
一路上， 关羽遇到了很多困难。 曹
Cāo shǒu xià de rén dōu xiǎng shā sǐ Guān Yǔ Guān Yǔ guò le
操手下的人， 都想杀死关羽。 关羽过了
wǔ gè guān kǒu shā sǐ le liù míng dà jiàng zhǎo dào le Liú
五个关口， 杀死了六名大将， 找到了刘
Bèi cóng nà yǐ hòu Guān Yǔ ná zhe dà dāo qí zhe dà
备。 从那以后， 关羽拿着大刀， 骑着大
hóng mǎ gēn zhe Liú Bèi dǎ tiān xià
红马， 跟着刘备打天下。

ระหว่างทาง กวนอูพบเจออุปสรรคมากมาย ลูกน้องของโจโฉ
ตามไล่ล่ามาเพื่อหมายจะเอาชีวิตเขาให้ได้ กวนอูต้องฝ่าด่านทหารโจโฉ
ถึงห้าด่าน และกำจัดแม่ทัพใหญ่ไปทั้งหมดทখনาย จนในที่สุด เขาก็
ตามหาเล่าปี่จนเจอ หลังจากนั้น กวนอูก็ถือดาบเล่มใหญ่ ควบม้าสีแดง
เพลิงคูใจ และอยู่ต่อสู้เคียงป่าเคียงไหล่เล่าปี่ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

zài Chì bì zhī zhàn zhōng Guān Yǔ zhuā zhù le Cáo Cāo
在赤壁之战中， 关羽抓住了曹操，
Cáo Cāo kū le qiú Guān Yǔ fàng le tā xiǎng qǐ Cáo Cāo duì
曹操哭了， 求关羽放了他。 想起曹操对
zì jǐ de hǎo Guān Yǔ fàng le Cáo Cāo yīn wéi zhè jiàn
自己的好， 关羽放了曹操。 因为这件
shì Zhū gě Liàng fēi cháng shēng qì
事， 诸葛亮非常生气。

ในช่วงศึกเซ็กเพ็ก โจโฉถูกกวนอูจับมาเป็นตัวประกัน โจโฉ
ร้องให้พลางวิงวอนให้กวนอูปล่อยตัวเขาไป ด้วยความที่โจโฉเคยตีกับ
เขามาก่อน กวนอูจึงตัดสินใจปล่อยตัวโจโฉไป ซึ่งทำให้ขงเบ้งไม่พอใจ
เป็นอย่างมาก

Guān Yǔ hěn cōng míng yí cì Guān Yǔ hé cáo jūn dǎ
关羽很聪明。一次，关羽和曹军打
zhàng nà shí shì yǔ jì tiān xià dà yǔ tā yòng hé shuǐ
仗，那时是雨季，天下大雨，他用河水
yān sǐ le hěn duō cáo cáo de shì bīng
淹死了许多曹操的士兵。

กวนอูเป็นคนที่มีความเฉลียวฉลาด ครั้งหนึ่ง เขาได้ยกทัพไป
รบกับเหล่าทหารของโจโฉ ด้วยความที่ช่วงนั้นเป็นช่วงฤดูฝน จึงมีพายุ
ลมฝนพัดกระหน่ำ เขาจึงใช้อุบายล่อลวงจนทำให้เหล่าทหารพลัดตกลง
ไปตายในแม่น้ำจำนวนมาก

Guān Yǔ yě fēi cháng yǒng gǎn yí cì Guān Yǔ shòu le
关羽也非常勇敢。一次，关羽受了
shāng yī shēng gěi tā kāi dāo gào su tā huì hěn téng tā xiào
伤，医生给他开刀，告诉他会很疼，他笑
le xiào yì biān hē jiǔ chī ròu yì biān xià qí liú de xiě yǒu
了笑，一边喝酒吃肉，一边下棋，流的血有
yì pén zi páng biān de rén dōu xià huài le tā yì diǎn yě bù
一盆子。旁边的人都吓坏了，他一点儿也不
pà kě shì Guān Yǔ yě yǒu cū xīn dà yì de shí hòu yí cì
怕。可是关羽也有粗心大意的时候。一次，
Cáo Cāo hé Sūn Quán yì qǐ dǎ Guān Yǔ Sūn Quán de shì bīng bàn zuò
曹操和孙权一起打关羽，孙权的士兵扮作
shāng rén zuò zài bā shí tiáo chuán shàng tíng zài jiāng biān wǎn
商人，坐在八十条船上，停在江边。晚
shang tā men ná xià le jīng zhōu
上，他们拿下了荆州。

นอกจากความฉลาดหลักแหลมของกวนอูแล้ว เขายังกล้าหาญมาก
ครั้งหนึ่งกวนอูได้รับบาดเจ็บมา หมอจึงผ่าตัดให้เขาและบอกเขาว่าจะเจ็บ
มาก ระหว่างการผ่าตัด เลือดเขาไหลออกมาจนเต็มกะละมัง แต่เขากลับยิ้ม
พลางดื่มสุรา กินเนื้อ และเล่นหมากรุกไปด้วย คนที่อยู่ในเหตุการณ์ต่างก็
ตกใจกันจนหน้าเสีย แต่เขากลับไม่หวาดกลัวเลยสักนิด แต่บางครั้งกวนอูก็
สะเพร่าเช่นกัน ครั้งหนึ่งโจโฉและซุนกวนร่วมมือกันและยกทัพมาโจมตีกวน
อู โดยซุนกวนสั่งให้ทหารของตนปลอมเป็นพ่อค้าและนั่งอยู่บนเรือแปดสิบ
ลำซึ่งจอดเรียงรายอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ และในเย็นวันนั้น พวกเขาก็สามารถยึด
แคว้นเกงจิ๋วได้

Jīng Zhōu hěn zhòng yào Guān Yǔ bù fú qì qù dǎ Jīng
 荆州很重要， 关羽不服气， 去打荆
 Zhōu jié guǒ bèi wéi zài le yí gè jiào Mài Chéng de dì fāng
 州。 结果被围在了一个叫麦城的地方。
 Guān Yǔ shēn biān zhǐ yǒu wǔ bǎi duō míng shì bīng chī de yuè lái
 关羽身边只有五百多名士兵， 吃的越来越来
 yuè shǎo bù shǎo shì bīng dōu sǐ le Guān Yǔ dài zhe liǎng bǎi
 越少， 不少士兵都死了。 关羽带着两百
 míng shì bīng chū chéng tā de rén tài shǎo le zuì hòu bèi zhuā
 名士兵出城。 他的人太少了， 最后被抓
 zhù le Sūn Quán yào Guān Yǔ tóu xiáng kě shì tā jiù shì sǐ
 住了。 孙权要关羽投降， 可是他就是死
 yě bù tóu xiáng zuì hòu Guān Yǔ bèi Sūn Quán shā sǐ le
 也不投降。 最后， 关羽被孙权杀死了。
 Guān Yǔ sǐ hòu tā de dà hóng mǎ jǐ tiān bù chī bù hē
 关羽死后， 他的大红马几天不吃不喝，
 yě sǐ le
 也死了。

แคว้นเกงจิ๋วเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญมาก กวนอูไม่
 พอใจจึงไปชิงแคว้นเกงจิ๋วกลับคืนมา แต่กลับถูกทหารของอีกฝ่ายล้อม
 ไว้ในเมืองเป็กเสี๋ย ขณะนั้นกวนอูมีทหารอยู่เพียงห้าร้อยกว่านายเท่านั้น
 เสบียงที่มีอยู่ก็เริ่มร่อยหรอ เหล่าทหารจึงเริ่มล้มตายเป็นจำนวนมาก
 ต่อมา กวนอูนำทหารสองร้อยนายฝ่าออกจากเมืองได้ แต่ด้วยความที่มี
 กำลังพลน้อย สุดท้าย เขาจึงถูกจับได้ ชุนกวนต้องการบีบให้กวนอูยอม
 จำนวน แต่ให้ตายอย่างไรกวนอูก็ไม่ยอม เขายอมตายดีกว่ายอมจำนน
 ท้ายที่สุดกวนอูก็ถูกชุนกวนฆ่าตาย หลังจากกวนอูสิ้นชีพได้ไม่นาน ม้าสี
 แดงเพลิงคู่กายของเขาก็ตรอมใจตายตามไป

Guān Yǔ zhōng xīn jiǎng yì qì yǒng gǎn cōng míng
关羽忠心、讲义气、勇敢、聪明，
shì Zhōng Guó lì wén shàng de yīng xióng rén men wèi le jì niàn
是中国历史文上的英雄。人们为了纪念
tā chēng tā wéi Guān Gōng hái xiū le hěn duō miào jiào guān
他，称他为关公，还修了很多庙，叫关
gōng miào
公庙。

กวนอูเป็นแม่ทัพที่มีความจงรักภักดี รักษาสำจจะ มีคุณธรรม
กล้าหาญ และชาญฉลาด จึงถูกยกย่องให้เป็นวีรบุรุษในประวัติศาสตร์
จีน และเพื่อเป็นการรำลึกถึงกวนอู ชาวจีนจึงขนานนามเขาว่า “กวน
กง” ซึ่งแปลว่า “เทพเจ้ากวนอู” นอกจากนี้ ยังมีการสร้างศาลเทพเจ้า
กวนอูไว้หลายแห่งเพื่อให้ผู้คนกราบไหว้

词语表 คำศัพท์น่ารู้

1. 英雄	yīngxióng	วีรบุรุษ
2. 东汉	Dōng Hàn	ราชวงศ์ฮั่นตะวันออก
3. 名将	míngjiàng	ขุนศึกที่มีชื่อเสียง
4. 结	jié	ผูก
5. 身材	shēncái	รูปร่าง
6. 胡子	húzi	หนวดเครา
7. 军队	jūnduì	กองทัพ, กองพล
8. 围住	wéi zhù	ล้อม
9. 投降	tóuxiáng	ยอมจำนน
10. 本事	běnrshi	ความสามารถ, ศักยภาพ
11. 忠心	zhōngxīn	ภักดี, ซื่อสัตย์
12. 留下	liú xià	เก็บไว้, ทิ้งไว้, เหลืออยู่
13. 对手	duìshǒu	ข้าศึก, ฝ่ายตรงข้าม
14. 封	fēng	ซอง (คำลักษณนามของ จดหมาย)
15. 金银	jīn yín	ทองและเงิน
16. 手下	shǒuxià	ลูกน้อง, ผู้ใต้บังคับบัญชา
17. 杀死	shā sǐ	ฆ่า, กำจัด

18. 关口	guānkǒu	ด่าน
19. 大將	dàjiāng	แม่ทัพใหญ่
20. 天下	tiānxià	แผ่นดิน
21. 赤壁	Chìbì	เซ็กเพ็ก
22. 之	zhī	ของ, แห่ง
23. 战	zhàn	ศึก, สงคราม
24. 抓住	zhuā zhù	จับ, คว้
25. 求	qiú	ขอ
26. 曹军	Cáo jūn	กองทัพทหารของโจโฉ
27. 打仗	dǎzhàng	สู้รบ
28. 雨季	yǔjì	ฤดูฝน
29. 淹死	yān sǐ	จมน้ำตาย
30. 士兵	shìbīng	ทหาร
31. 受伤	shòushāng	ได้รับบาดเจ็บ
32. 开刀	kāidāo	ผ่าตัด
33. 下棋	xià qí	เล่นหมากรุก
34. 流	liú	ไหล
35. 吓坏	xià huài	ทำให้ตกใจ
36. 粗心大意	cūxīn dàyì	สะเพร่า

37. 扮作	bàn zuò	ปลอมตัวเป็น
38. 拿下	ná xià	ยึด
39. 荆州	Jīngzhōu	แคว้นเกงจิ๋ว
40. 服气	fúqì	ยอม, เต็มใจ
41. 麦城	Màichéng	เมืองเป็กเสี๋ย
42. 身边	shēn biān	ใกล้ตัว, รอบตัว
43. 出城	chū chéng	ออกนอกเมือง
44. 义气	yìqì	สัจจะ
45. 纪念	jìniàn	รำลึก
46. 称	chēng	เรียก, ขนานนาม

dān dāo fù huì

单刀赴会

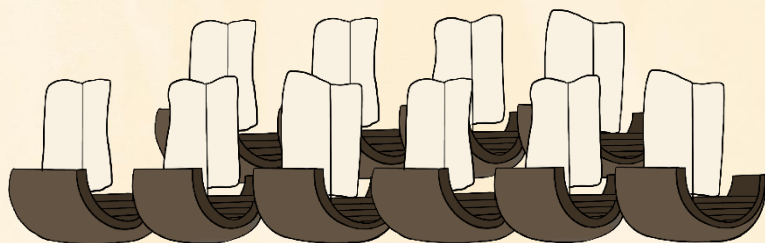
กวนอุบูกเดี่ยวข้ามฟาก

Sūn Quán bǎ Jīng Zhōu jiè gěi Liú Bèi guò le hěn cháng shí
孙权把荆州借给刘备，过了很长时
jiān Liú Bèi yě bù huán Sūn Quán hěn shēng qì hòu lái Liú
间，刘备也不还。孙权很生气。后来，刘
Bèi dā yīng xiān huán Jīng Zhōu de sān gè dì fāng kě shì Sūn Quán de
备答应先还荆州的三个地方，可是孙权的
rén dào Jīng Zhōu hòu Guān Yǔ zài nà lǐ hái shì bù huán Lǔ
人到荆州后，关羽在那里，还是不还，鲁
Sù xiǎng chū yí gè bàn fǎ qǐng Guān Yǔ lái chī fàn rú guǒ tā
肃想出一个办法：请关羽来吃饭，如果他
yuàn yì lái jiù qǐng tā jiāo huán Jīng Zhōu tā bù huán jiù shā le
愿意来，就请他交还荆州，他不还就杀了
tā rú guǒ tā bù lái jiù pài bīng dǎ Jīng Zhōu
他；如果他不来，就派兵打荆州。

ซุนกวนให้เล่าปี่ยืมแคว้นเกงจิ๋ว แต่ผ่านไปเป็นเวลานาน เล่าปี่
ก็ไม่ยอมคืนแคว้นเกงจิ๋วเสียที ทำให้ซุนกวนไม่พอใจเป็นอย่างมาก
ต่อมาเล่าปี่สัญญาว่าจะคืนให้สามเขตก่อน แต่เมื่อทหารของซุนกวนไป
ถึงเกงจิ๋ว กวนอุซึ่งอยู่ที่นั่น ก็ยื่นกรานว่าจะไม่คืนแคว้นเกงจิ๋วให้แก่ซุน
กวน ต่อมา โลซกเสนอให้ออกอุบายเชิญกวนอุมาร่วมรับประทานอาหาร
หากกวนอุยอมมาก็จะเจรจากับกวนอุให้คืนแคว้นเกงจิ๋ว แต่
หากยังไม่ยอมคืน ก็ให้ฆ่าเขาทิ้งเสีย หากกวนอุไม่มาก็ให้ยกทัพไปตี
แคว้นเกงจิ๋ว

dà jiā dōu jiào Guān Yǔ bú yào qù Guān Yǔ xiào zhe
 大家都叫关羽不要去， 关羽笑着
 shuō rú guǒ wǒ bú qù tā men huì xiào huà wǒ shuō wǒ
 说：“如果我不去，他们会笑话我，说我
 pà tā men wǒ yào qù kàn kan tā men zěn me bàn Guān
 怕他们。我要去，看看他们怎么办？”关
 Yǔ zhǔn bèi le shí tiáo chuán chuán lǐ cáng le wǔ bǎi míng shì
 羽准备了十条船， 船里藏了五百名士
 bīng zài jiāng zhōng děng tā tā zì jǐ dài le shí duō gè
 兵， 在江中等他。他自己带了十多个
 rén zuò zhe yì tiáo xiǎo chuán qù le Dōng Wú
 人，坐着一条小船，去了东吴。

ทุกคนต่างก็ไม่อยากให้กวนอูไป แต่กวนอูกลับหัวเราะและพูด
 ขึ้นว่า “ถ้าหากเราไม่ไป พวกเขา ก็จะหัวเราะเยาะเรา และหาว่าเราชี้
 ขลาดหวาดกลัวพวกเขานะสิ ฉะนั้น เราต้องไป ดูสิว่าพวกเขาจะทำ
 อะไรได้” กวนอูเตรียมเรือไว้สิบลำและซ่อนกำลังทหารไว้บนเรือลำละ
 ห้าร้อยนาย โดยให้เรือลอยลำรออยู่กลางแม่น้ำ ส่วนกวนอูจะลงเรือลำ
 เล็กไปแคว้นง่อกพร้อมกับทหารสิบกว่านาย

Sūn Quán de shì bīng men yě zhǔn bèi hǎo le rú guǒ Guān
 孙权的士兵们也准备好了， 如果关
 Yǔ dài le hěn duō shì bīng jiù zài jiāng biān shā le tā rú
 羽带了很多士兵， 就在江边杀了他； 如
 guǒ Guān Yǔ méi dài nà me duō shì bīng jiù zài chī fàn shí shā le
 果关羽没带那么多士兵， 就在吃饭时杀了
 tā Guān Yǔ dào le tā zuò zài chuán tóu yí gè shǒu xià
 他。 关羽到了， 他坐在船头， 一个手下
 rén bāng tā ná zhe dāo Lǔ Sù qǐng Guān Yǔ hē jiǔ hē jiǔ
 人帮他拿着刀。 鲁肃请关羽喝酒。 喝酒
 dào yí bàn Lǔ Sù shuō nǐ men bù huán jīng zhōu bú
 到一半， 鲁肃说：“你们不还荆州， 不
 jiǎng xìn yòng
 讲信用。”

ทางฝั่งกองกำลังทหารของซุนกวนก็เตรียมพร้อมแล้วเช่นกัน ถ้าหากว่า กวนอูนำทัพทหารมามาก ก็จะฆ่ากวนอูตรงริมฝั่งแม่น้ำทันที แต่ถ้าทหารที่ติดตามมาไม่มาก ก็ค่อยหาโอกาสฆ่าเขาตอนที่รับประทานอาหาร กวนอูเดินทางมาถึงแคว้นง่เอ เขา นั่งอยู่ตรงหัวเรือ และมีลูกน้องที่ช่วยถือดาบยืนอยู่ข้าง ๆ หลังจากนั้น โลซกจึงเชิญกวนอู ตีมสุรา พอตีมไปได้สักพัก โลซกก็โพล่งขึ้นมาว่า “พวกท่านยังไม่คืน เกงจิ๋วให้แก่เรา จะไม่เป็นการเสียสัจจะหรือ”

Guān Yǔ shuō lái lái lái wǒ men jīn tiān yì qǐ
 关羽说：“来来来，我们今天一起
 chī fàn zhǐ tán yǒu qíng bù tán guó jiā dà shì Lǔ Sù
 吃饭，只谈友情，不谈国家大事。”鲁肃
 shuō dāng shí nǐ men méi yǒu dì fāng wǒ men jiè gěi nǐ men
 说：“当时你们没有地方，我们借给你们
 Jīng Zhōu xiàn zài nǐ men yǒu le dì fāng wèi shén me hái bù
 荆州；现在你们有了地方，为什么还不
 huán Guān Yǔ shuō zhè shì wǒ gē gē de shì wǒ bù zhī
 还？关羽说：“这是我哥哥的事，我不知
 dào
 道。”

กวนอูกลับเปลี่ยนเรื่องและพูดขึ้นมาว่า “มา ๆ วันนี้เรามากิน
 ข้าวกัน เราจะคุยกันฉันท์มิตร อย่าคุยเรื่องการบ้านการเมืองดีกว่า”
 แต่โลซกกลับพูดว่า “ในตอนนั้นพวกท่านไม่มีฐานที่มั่น เราจึงให้ท่าน
 ยืมเกงจิ๋ว แต่ตอนนี้พวกท่านมีฐานที่มั่นเป็นของตัวเองแล้ว ทำไมถึงยัง
 ไม่คืนเกงจิ๋วให้เราอีกล่ะ” กวนอูได้ยินดังนั้น ก็ตอบกลับไปว่า “นี่มัน
 เป็นเรื่องของพี่ชายข้าเล่าปี ข้าไม่อาจทราบได้”

Lǔ Sù hái xiǎng shuō xià qù zhè shí Guān Yǔ de shǒu
 鲁肃还想说下去，这时，关羽的手
 xià rén shuō tiān xià de tǔ dì dōu shì nǐ men Dōng Wú
 下人说：“天下的土地，都是你们东吴
 de ma Guān Yǔ jiǎ zhuāng shēng qì ná guò dà dāo duì shǒu
 的吗？关羽假装生气，拿过大刀，对手
 xià rén shuō guó jiā dà shì nǐ zhī dào shén me kuài zǒu
 下人说：“国家大事，你知道什么？快走
 kāi shǒu xià rén tīng le míng bái le shén me yì si
 开。”手下人听了，明白了什么意思，
 tā yí gè rén pǎo dào jiāng biān huī dòng qí zǐ jiào lái le
 他一个人跑到江边，挥动棋子，叫来了
 jiāng zhōng de chuán duì guò le yí huì er Guān Yǔ shuō
 江中的船队。过了一会儿，关羽说：
 wǒ zuì le Jīng Zhōu de shì yǐ hòu zài shuō ba
 “我醉了，荆州的事，以后再说吧。”
 Guān Yǔ lā zhe Lǔ Sù de shǒu zǒu dào jiāng biān
 关羽拉着鲁肃的手走到江边。

โลซกอยากจะพูดต่อ แต่ทันใดนั้นลูกน้องคนหนึ่งของกวนอูก็
 พูดขึ้นว่า “ผืนแผ่นดินนี้เป็นของแคว้นง่อกแต่เพียงผู้เดียวงั้นหรือ”
 กวนอูได้ยินดังนั้นก็สร้างท่าท่าโกรธ แล้วถือดาบพร้อมซี่ไปทางลูกน้อง
 ของตน พลังพูดว่า “เรื่องบ้านเมืองเจ้าจะไปรู้เรื่องอะไร ไปให้พ้นหน้า
 ข้า” เมื่อลูกน้องคนนั้นได้ฟังดังนั้น ก็เข้าใจว่ากวนอูต้องการทำอะไร
 จึงรีบวิ่งไปยังริมแม่น้ำ พร้อมกับยกธงขึ้นโบกสะบัด เพื่อเรียกพลทหาร
 ที่รออยู่บนเรือ สักพักกวนอูจึงพูดขึ้นว่า “ข้าเมาแล้ว เรื่องเมืองเกงจิ๋ว
 ค่อยเจรจากันวันหลังเถอะ” พลังจับมือโลซก แล้วเดินไปยังริมแม่น้ำ
 ด้วยกัน

Dōng Wú de shì bīng pà shāng le Lǚ Sù bù gǎn duì Guān
东吴的士兵怕伤了鲁肃，不敢对关
Yǔ xià shǒu dào le jiāng biān Guān Yǔ cái fàng kāi shǒu tā
羽下手。到了江边，关羽才放开手，他
tiào shàng chuán zài chuán tóu xiàng Lǚ Sù shuō zài jiàn zhè
跳上船，在船头向鲁肃说再见。这
shí Guān Yǔ de chuán duì yě dào le bǎo hù zhe Guān Yǔ
时，关羽的船队也到了，保护着关羽，
kāi zǒu le Lǚ Sù kàn zhe Guān Yǔ de chuán bù zhī dào zěn
开走了。鲁肃看着关羽的船，不知道怎
me bàn Guān Yǔ lái chī fàn hái néng ān quán de lí kāi
么办，关羽来吃饭，还能安全地离开，
Sūn Quán zhī dào hòu gèng shēng qì le
孙权知道后，更生气了。

พลทหารแคว้นง่อกลัวว่าโลซกจะโดนลูกหลงจึงไม่กล้าลงมือทำอะไรวอนอู เมื่อถึงริมแม่น้ำ กวนอูจึงปล่อยมือโลซก และกระโดดขึ้นเรือพร้อมกล่าวอำลา ทันใดนั้น พลทหารของกวนอูที่มาอารักขาก็นำทัพกวนอูกลับ โลซกทำได้เพียงมองเรือของกวนอูค่อย ๆ แล่นออกไปตาปริบ ๆ แม้ว่ากวนอูจะมากินข้าวถึงถิ่น แต่ก็ยังสามารถรอดกลับไปได้อย่างปลอดภัย หลังจากที่ซุนกวนรู้เรื่อง ก็รู้สึกโมโหยิ่งกว่าเดิม

词语表 คำศัพท์น่ารู้

1. 单	dān	เดี่ยว, คนเดียว
2. 赴会	fù huì	ไปร่วมงาน
3. 答应	dāyìng	สัญญา, รับปาก
4. 愿意	yuànyì	ยอม, เต็มใจ
5. 交还	jiāohuán	คืน
6. 派兵	pài bīng	ยกทัพ
7. 藏	cáng	ซ่อน, แอบ
8. 江中	jiāng zhōng	กลางแม่น้ำ
9. 东吴	Dōng Wú	แคว้นง่อ
10. 江边	jiāng biān	ริมแม่น้ำ
11. 船头	chuántóu	หัวเรือ
12. 讲信用	jiǎng xìnyòng	รักษาคำพูด
13. 友情	yǒuqíng	มิตรภาพ
14. 假装	jiǎzhuāng	แสร้ง, แกล้งทำเป็น
15. 挥动	huīdòng	โบก, กวาดแกว่ง

16. 旗子	qízi	ธง
17. 船队	chuándài	ขบวนเรือ, ฝูงเรือ
18. 醉	zuì	เมา
19. 再说	zài shuō	ค่อยว่ากัน, ไว้พูดกันใหม่
20. 伤	shāng	บาดเจ็บ
21. 下手	xiàshǒu	ลงมือ
22. 放开	fàng kāi	ปล่อยไป
23. 开	kāi	ออกเรือ

三顧茅廬

เชื่อนทรท่อมสามครา

sān gù máo lú

三顾茅庐

เยือนกระท่อมสามครา

Dōng Hàn mò nián huáng dì méi yǒu běn shì tiān xià dà
东汉末年，皇帝没有本事，天下大
luàn zhè shí chū le sān gè yīng xióng
乱。这时，出了三个英雄。

ในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ด้วยความที่จักรพรรดิ
เห็นแต่ไร้ความสามารถ สถาปบ้านเมืองวุ่นวายไกลהל สามวีรบุรุษจึง
ถือกำเนิดขึ้น

dì yí gè shì Liú Bèi tā kě bú shì pǔ tōng rén
 第一个是刘备，他可不是普通人，
 tā shì hàn cháo huáng shì de hòu rén tā zhǎng de yě bù yì
 他是汉朝皇室的后人。他长得也不一
 bān ěr duo cháng shǒu cháng lǎo rén men shuō kàn tā
 般：耳朵长，手长。老人们说：“看他
 de zhǎng xiàng jiù zhī dào tā shì zuò dà shì de rén kě
 的长相，就知道他是做大事的人。”可
 shì dào le èr shí bā suì tā réng méi yǒu zuò chéng shén me dà
 是到了二十八岁，他仍没有做成什么大
 shì yǐ mài xié wéi shēng dì èr gè shì Zhāng Fēi tā shì
 事，以卖鞋为生。第二个是张飞。他是
 mài jiǔ shā zhū de zhǎng dé hēi hēi de fēi cháng gāo
 卖酒、杀猪的，长得黑黑的，非常高
 dà dì sān gè shì Guān Yǔ tā yǒu hóng hóng de liǎn cháng
 大。第三个是关羽。他有红红的脸、长
 cháng de hú zi shēn cái gāo dà tā yǐ qián mài guò lǜ
 长的胡子，身材高大。他以前卖过绿
 dòu
 豆。

วีรบุรุษคนแรกนามว่าเล่าปี่ เขาเป็นถึงทายาทของราชวงศ์ฮั่น
 เล่าปี่มีรูปร่างหน้าตาที่พิเศษกว่าผู้อื่น เขามีใบหูและมือที่ยาว คนเฒ่า
 คนแก่ต่างก็พูดกันว่า "ดูก็รู้ว่าเขาเป็นคนที่ทำการใหญ่ได้แน่นอน" แต่
 ตอนนีเขายอายุสี่สิบแปดปีแล้ว ก็ยังไม่ได้ทำการใหญ่แต่อย่างใด ได้แต่
 ขายรองเท้าไปวัน ๆ วีรบุรุษคนที่สองนามว่าเตียวหุย เขาเป็นคนผิวดำ
 รูปร่างสูงใหญ่ มีอาชีพเป็นพ่อค้าขายเหล้าและหมู ส่วนวีรบุรุษคน
 สุดท้ายนามว่ากวนอู เขามีใบหน้าสีแดงก่ำ หนวดเคราดกยาว และ
 รูปร่างสูงใหญ่ และเคยทำอาชีพขายถั่วเขียวมาก่อน

yì tiān sān gè rén hù xiāng rèn shi le dà jiā tán
 一天，三个人互相认识了，大家谈
 dé hěn kāi xīn xiǎng yì qǐ wèi guó jiā zuò xiē shì tā men
 得很开心，想一起为国家作些事。他们
 jié wéi xiōng dì àn zhào nián líng Liú bèi shì dà gē Guān
 结为兄弟。按照年龄。刘备是大哥，关
 yǔ wéi èr gē Zhāng fēi wéi sān dì tā men dài zhe wǔ bǎi
 羽为二哥，张飞为三弟。他们带着五百
 gè shì bīng chū fā le shí jiān guò de hěn kuài yīn wèi rén tài
 个士兵出发了。时间过得很快，因为人太
 shǎo le tā men yě méi néng zuò shén me zhè shí yǒu rén gào
 少了，他们也没能做什么。这时，有人告
 sù Liú bèi yǒu yí gè rén jiào Zhū gě Liàng yě hěn yǒu
 诉刘备：“有一个人叫诸葛亮，也很有
 běn shì rú guǒ tā néng bāng zhù nǐ nǐ jiù kě yǐ zuò chéng
 本事，如果他能帮助你，你就可以做成
 dà shì 。”

หลังจากทั้งสามคนรู้จักกันแล้ว พวกเขาก็รู้สึกว่าคุณกันถูกคอบ
 และอยากจะทำคุณประโยชน์เพื่อบ้านเมืองเหมือนกัน พวกเขาจึง
 ตัดสินใจสาบานเป็นพี่น้องกัน โดยเล่าปี่เป็นพี่ใหญ่ กวนอูเป็นพี่รอง
 และเตียวหุยเป็นน้องเล็ก หลังจากนั้น พวกเขาก็ออกเดินทางไปด้วย
 กับกำลังทหารกว่าห้าร้อยนาย แต่เมื่อเวลาผ่านไป พวกเขาก็ยังไม่
 สามารถทำการใหญ่ได้สำเร็จ เนื่องจากมีกำลังพลน้อย ขณะนั้นเองก็มี
 คนมาบอกเล่าปี่ว่า “ข้ารู้จักคนคนหนึ่ง นามว่า ‘ขงเบ้ง’ เขาเป็นผู้ที่
 มากความสามารถ หากได้ขงเบ้งมาช่วยท่าน ท่านอาจทำการใหญ่ได้
 สำเร็จ”

dì èr tiān Liú Bèi dài zhe Guān yǔ hé Zhāng fēi lái
第二天，刘备带着关羽和张飞，来
dào yì jiān cǎo fáng zǐ qián nà shì Zhū gě Liàng de jiā kě
到一间草房子前，那是诸葛亮的家。可
shì Zhū gě Liàng bú zài tā men zhǐ hǎo huí qu le
是诸葛亮不在，他们只好回去了。

วันต่อมา เล่าปี่จึงพา关วณูและเตียวหุยมาที่กระท่อมแห่งหนึ่ง
ซึ่งเป็นกระท่อมของขงเบ้งนั่นเอง แต่เจ้าตัวกลับไม่อยู่ที่กระท่อม
พวกเขาจึงจำใจต้องกลับไปก่อน

hòu lái Liú bèi yòu lái dào Zhū gě Liàng de jiā kàn
 后 来 ， 刘 备 又 来 到 诸 葛 亮 的 家 ， 看
 dào yí gè nián qīng rén zài dú shū suī rán shì dōng tiān Liú bèi
 到 一 个 年 轻 人 在 读 书 。 虽 然 是 冬 天 ， 刘 备
 hái shì zài mén wài děng hòu zhí dào nián qīng rén dú wán shū tā
 还 是 在 门 外 等 候 ， 直 到 年 轻 人 读 完 书 ， 他
 cái jìn mén kě shì nà gè nián qīng rén bú shì Zhū gě Liàng ér
 才 进 门 。 可 是 那 个 年 轻 人 不 是 诸 葛 亮 ， 而
 shì tā dì dì Liú Bèi zhǐ hǎo liú xià yì fēng xìn chūn tiān lái
 是 他 弟 弟 ， 刘 备 只 好 留 下 一 封 信 。 春 天 来
 le tā men yòu qù jiàn Zhū gě Liàng Zhū gě Liàng zài shuì
 了 ， 他 们 又 去 见 诸 葛 亮 。 诸 葛 亮 在 睡
 jiào Liú Bèi děng tā qǐ chuáng Guān Yǔ hé Zhāng Fēi hěn bù
 觉 ， 刘 备 等 他 起 床 ， 关 羽 和 张 飞 很 不
 gāo xìng
 高 兴 。

หลังจากนั้น เล่าปี่ กวนอู และเตียวหุยกลับมาที่กระท่อมของ
 ชงเบ้งอีกครั้ง เขาเห็นชายหนุ่มคนหนึ่งกำลังนั่งอ่านหนังสืออยู่ใน
 กระท่อม และแม้ว่าช่วงนั้นจะเป็นช่วงฤดูหนาว แต่พวกเขาก็ยังคงรอชง
 เบ้งอยู่ที่หน้ากระท่อม รอจนกระทั่งเขาอ่านหนังสือเสร็จจึงเดินเข้าไปหา
 แต่แท้จริงแล้วชายคนที่พวกเขาเห็นกลับเป็นน้องชายของชงเบ้ง
 ทั้งสามจึงทำได้เพียงฝากจดหมายฉบับหนึ่งให้กับชงเบ้ง เมื่อฤดูใบไม้ผลิ
 มาถึง สามพี่น้องกลับไปกระท่อมของชงเบ้งอีกครั้ง เมื่อไปถึง ก็พบว่า
 ชงเบ้งกำลังนอนหลับอยู่ พวกเขาจึงได้แต่รอจนกว่าชงเบ้งจะตื่น ทำเอา
 กวนอูและเตียวหุยรู้สึกโมโหมากที่ต้องมารอเขาซ้ำแล้วซ้ำเล่า

Zhū gě Liàng qǐ chuáng hòu , hé Liú Bèi tán de hěn hǎo 。
诸葛亮起床后，和刘备谈得很好。

Liú Bèi qǐng Zhū gě Liàng bāng zhù zì jǐ , yì qǐ dǎ tiān xià ,
刘备请诸葛亮帮助自己，一起打天下，
Zhū gě Liàng tóng yì le 。 Zhū gě Liàng kāi shǐ xùn liàn sān qiān gè
诸葛亮同意了。诸葛亮开始训练三千个
xīn bīng Guān Yǔ hé Zhāng Fēi kàn bù qǐ tā , jué de tā shì
新兵，关羽和张飞看不起他，觉得他是
yí gè dú shū rén méi yǒu shén me běn shì Cáo Cāo pài le èr
一个读书人，没有什么本事。曹操派了二
shí wàn bīng mǎ dǎ Liú Bèi Zhū gě Liàng zhǔn bèi hǎo le , tā
十万兵马打刘备。诸葛亮准备好了，他
gào sù měi gè rén yīng gāi zuò shén me
告诉每个人应该做什么。

เมื่อขงเบ้งตื่น เล่าปี่จึงเจรจาขอให้ขงเบ้งมาช่วยทำศึกสงคราม
ของขงเบ้งได้ยินดีตั้งนั้นก็ตกปากรับคำทันที หลังจากนั้น ขงเบ้งเริ่มเกณฑ์
ทหารมาฝึกกว่าสามพันนาย แต่กวนอูกับเตียวหุยยังคงดูถูกว่าขงเบ้งเป็น
เพียงแค่นักปราชญ์ จะทำศึกสงครามได้อย่างไร มีอยู่ครั้งหนึ่งโจโฉนำกำลัง
ทหารม้าสองแสนนายบุกโจมตีกองทัพเล่าปี่ แต่ขงเบ้งเองได้เตรียมการไว้
พร้อมแล้ว โดยได้มอบหมายหน้าที่แก่เหล่าทหารทุกคน

Cáo cāo de jūn duì lái le Liú Bèi hé tā men dǎ le
曹操的军队来了， 刘备和他们打了
qǐ lái kě shì méi yǒu duō cháng shí jiān Liú Bèi jiù dài zhe bīng
起来， 可是没有多长时间刘备就带着兵
pǎo le Cáo Cāo de rén zài hòu miàn zhuī zhè shí tiān hēi le
跑了。曹操的人在后面追。这时天黑了，
fēng hěn dà tā men pǎo dào le yì tiáo xiǎo lù shàng liǎng biān
风很大。他们跑到了一条小路上， 两边
dōu shì shù mù hé cǎo hū rán qǐ huǒ le dà huǒ shāo le
都是树木和草。忽然，起火了，大火烧了
guò lái Cáo Cāo de rén mǎ sǐ shāng hěn duō
过来，曹操的人马死伤很多。

เมื่อกองกำลังของโจโฉมาถึง เล่าปี่และโจโฉก็เปิดฉากสู้รบกัน แต่ทว่ารบกันไปไม่ได้ไม่นาน เล่าปี่ก็พากองทหารถอยทัพหนีไป ทหารของโจโฉเห็นดังนั้นจึงไล่ตามกองทัพของเล่าปี่ไป ขณะนั้นเองท้องฟ้าเริ่มมืดครึ้ม ลมพายุโหมกระหน่ำ เล่าปี่และกองกำลังพากันหนีไปถึงถนนเล็ก ๆ สายหนึ่งที่สองข้างทางเต็มไปด้วยต้นไม้และพวงหรีด นั่น สองข้างทางก็มีเพลิงไฟลุกท่วม กองทหารและม้าของโจโฉจึงโดนไฟคลอกจนบาดเจ็บล้มตายไปไม่น้อย

Guān Yǔ Zhāng Fēi děng yòu cóng yuǎn chù chōng chū lái
关 羽 、 张 飞 等 又 从 远 处 冲 出 来 。

Cáo Cāo de shí duō wàn bīng mǎ yí xià zì jiù méi le
曹 操 的 十 多 万 兵 马 一 下 子 就 没 了 。

Zhū gē Liàng dì yī cì yòng bīng yíng dé hěn piào liang
诸 葛 亮 第 一 次 用 兵 ， 赢 得 很 漂 亮 ，

Liú Bèi hěn gāo xìng Guān Yǔ hé Zhāng Fēi yě fú qì le
刘 备 很 高 兴 ， 关 羽 和 张 飞 也 服 气 了 。

จากนั้น กวนอู เตียวหุย และเหล่าทหารที่ติดขุมอยู่ไกล ๆ ก็
บุกออกมาโจมตีกองกำลังของโจโฉ ทำให้ไพร่พลของโจโฉกว่าแสนนาย
ต้องล้มตายในกองเพลิง

ขงเบ้งนำทัพครั้งแรกก็สามารถคว้าชัยชนะไปอย่างสวยงาม
ทำเอาเล่าปี่ดีใจเป็นอย่างมาก และทำให้กวนอูและเตียวหุยยอมรับ
ขงเบ้งได้ในที่สุด

词语表 คำศัพท์น่ารู้

1. 顾	gù	เยื่อน
2. 茅	máo	หญ้าแฝก
3. 庐	lú	กระท่อม
4. 末年	mònián	ช่วงปลายราชวงศ์
5. 皇帝	huángdì	จักรพรรดิ
6. 普通	pǔtōng	ธรรมดา
7. 汉朝	Hàn Cháo	ราชวงศ์ฮั่น
8. 皇室	huángshì	เชื้อพระวงศ์
9. 后人	hòurén	ลูกหลาน
10. 长相	zhǎngxiàng	หน้าตา
11. 大事	dàshì	เรื่องใหญ่
12. 为生	wéishēng	ดำรงชีพ
13. 杀	shā	ฆ่า
14. 绿豆	lǜdòu	ถั่วเขียว
15. 帮助	bāngzhù	ช่วยเหลือ
16. 读书	dúshū	เล่าเรียน
17. 等候	děnghòu	รอคอย

18. 直到	zhídào	จนกระทั่ง
19. 而是	éershì	แต่
20. 打天下	dǎ tiānxià	ทำศึกสงคราม
21. 看不起	kànbuqǐ	ดูถูก
22. 读书人	dúshūrén	ผู้มีการศึกษา
23. 派	pài	ส่ง
24. 兵马	bīngmǎ	กองกำลังทหาร
25. 追	zhuī	ไล่ตาม
26. 冲	chōng	พุ่งเข้าไปใส่, ปะทะ

Yǒng gǎn de Zhāng Fēi

勇敢的张飞

เดียวหุยกล้าหาญ

Zhāng Fēi shì Dōng Hàn de míng jiàng tā hé Liú Bèi

张飞是东汉的名将。他和刘备、

Guān Yǔ jié wéi xiōng dì tā shì sān dì Zhāng Fēi zhǎng dé hěn

关羽结为兄弟，他是三弟。张飞长得很

gāo dà hēi hēi de liǎn yǎn jīng yòu yuán yòu dà tài yǒng

高大，黑黑的脸，眼睛又圆又大。太勇

gǎn zhōng xīn dàn shì gè jí xìng zi yí cì Cáo Cāo

敢、忠心，但是个急性子。一次，曹操

dài zhe jǐ shí wàn dà jūn dǎ lái jiāng Liú Bèi de jūn duì dǎ

带着几十万大军打来，将刘备的军队打

sàn le

散了。

เดียวหุยเป็นขุนศึกที่มีชื่อเสียงในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก เขา เล่าปี่ และกวนอูได้สาบานเป็นพี่น้องกัน โดยเขาเป็นน้องชายคนเล็ก เดียวหุยมีรูปร่างสูงใหญ่ มีใบหน้าดำคล้ำและมีดวงตากลมโต เขาเป็นคนกล้าหาญ ซื่อสัตย์ แต่ใจร้อน ครั้งหนึ่งโจโฉนำกองกำลังทหารนับแสนมาโจมตีเล่าปี่ ทำให้กองทัพของเล่าปี่แตกกระเจิง

Zhāng Fēi dài zhe èr shí jǐ gè qí bīng pǎo dào qiáo
张 飞 带 着 二 十 几 个 骑 兵 ， 跑 到 桥
biān Zhāng Fēi de rén tài shǎo rú guǒ Cáo Cāo jūn dào le
边 。 张 飞 的 人 太 少 ， 如 果 曹 操 军 到 了 ，
tā men shì dǎ bú guò de zhè shí tā kàn dào qiáo páng biān
他 们 是 打 不 过 的 。 这 时 ， 他 看 到 桥 旁 边
de shù lín yǒu le zhǔ yì tā jiào qí bīng men zhǎo lái shù
的 树 林 ， 有 了 主 意 。 他 叫 骑 兵 们 找 来 树
zhī bǎng zài mǎ wěi ba shàng mǎ zài shù lín lǐ bù tíng de
枝 ， 绑 在 马 尾 巴 上 。 马 在 树 林 里 不 停 地
pǎo yáng qǐ hěn duō chén tǔ zhè yàng yuǎn yuǎn kàn qù
跑 ， 扬 起 很 多 尘 土 。 这 样 ， 远 远 看 去 ，
hǎo xiàng yǒu qiān jūn wàn mǎ Zhāng Fēi yí gè rén qí zhe mǎ
好 像 有 千 军 万 马 。 张 飞 一 个 人 骑 着 马 ，
zài qiáo shàng děng zhe Cáo jūn
在 桥 上 等 着 曹 军 。

เนื่องจากเตียวหุยต้องการช่วยเหลือพี่น้องของตน จึงนำทัพ
ทหารมากกว่าสี่พันนายมายังข้างสะพาน แต่ไพร่พลของเตียวหุยข้าน้อย
นิด หากกองทัพของโจโฉมาถึง พวกเขาคงสู้ไม่ไหวเป็นแน่ ในขณะที่
นั่นเอง เขาก็เห็นดงไม้ข้างสะพาน พลันคิดขึ้นได้ว่า หากเขาสั่งให้ทหาร
ของตนไปเอากิ่งไม้มา ผูกไว้กับหางม้า แล้วให้ม้าวิ่งอยู่ในดงไม้ ก็จะทำ
ให้เกิดฝุ่นตลบอบอวลซึ่งหากมองจากที่ไกล ๆ แล้วก็จะดูเหมือนว่ามี
ทหารม้านับหมื่นนับพัน หลังจากนั้น เตียวหุยก็ขี่ม้ามาเพียง
ลำพังและรอกองทัพโจโฉอยู่บนสะพาน

Cáo jūn lái dào qiáo qián bù gǎn zài zǒu Cáo Cāo tīng
曹军来到桥前，不敢再走。曹操听
shuō le pà shàng dàng yě lái dào le qiáo qián Zhāng Fēi dà
说了，怕上当，也来到了桥前。张飞大
hǎn yì shēng wǒ jiù shì zhāng Fēi shéi gǎn hé wǒ
喊一声：“我就是张飞，谁敢和我
dǎ Zhāng Fēi de shēng yīn xiàng dǎ léi Cáo jūn tīng le dōu
打？”张飞的声音像打雷，曹军听了都
hěn hài pà Zhāng Fēi yòu dà hǎn yī cì méi yǒu rén gǎn
很害怕。张飞又大喊一次，没有人敢
dòng zuì hòu Zhāng Fēi shuō nǐ men yòu bù dǎ yòu
动。最后，张飞说：“你们又不打，又
bù zǒu xiǎng zuò shén me shēng yīn tài dà le yí
不走，想做什么？”声音太大了，一
gè jiāng lǐng xià dé cóng mǎ shàng diào xià lái
个将领吓得从马上掉下来。

ครั้งเมื่อโจโฉนำทัพของตนมาถึงที่สะพาน เขากลับไม่กล้านำ
ทัพข้ามสะพานไปเพราะได้ยินเรื่องราวบางอย่างมาและกลัวว่าตนจะ
เสียรู้ “ข้าคือเตียวหุย ใครริอาจจะมาสู้กับข้า” เสียงตะโกนของ
เตียวหุยดังก้องราวกับฟ้าร้อง กองทัพของโจโฉได้ยินแล้วก็ต่างพากัน
หวาดกลัว เมื่อเตียวหุยตะโกนอีกครั้ง ทัพโจโฉก็ยังนิ่งไม่ไหวติง
เตียวหุยจึงพูดออกไปว่า “พวกเจ้าไม่กล้าสู้ แต่ก็ไม่ถอยทัพ คิดจะทำการ
ใดกันแน่” เสียงที่ดังกังวานของเตียวหุย ทำให้หนึ่งในแม่ทัพของ
โจโฉพลัดตกจากหลังม้าด้วยความตกใจ

Cáo Cāo bù zhī dào fā shēng le shén me qí mǎ jiù zǒu
 曹操不知道发生了什 么 ， 骑 马 就 走 ，
 gēn qí tā rén yě yì qǐ pǎo le Zhāng Fēi kàn dào Cáo jūn zǒu
 跟 其 他 人 也 一 起 跑 了 。 张 飞 看 到 曹 军 走
 le tā jiào rén chāi le qiáo rán hòu qù zhǎo Liú Bèi Zhāng Fēi
 了 ， 他 叫 人 拆 了 桥 ， 然 后 去 找 刘 备 。 张 飞
 gào su le Liú Bèi xià zǒu Cáo jūn de shì Liú Bèi yě hěn gāo xìng
 告 诉 了 刘 备 吓 走 曹 军 的 事 ， 刘 备 也 很 高 兴 。
 dàn tīng shuō qiáo chāi le tā dà jiào Cáo Cāo de rén jiù yào lái
 但 听 说 桥 拆 了 ， 他 大 叫 ： “ 曹 操 的 人 就 要 来
 le Zhāng Fēi bù míng bai wèn tā men hái gǎn lái
 了 ！ ” 张 飞 不 明 白 ， 问 ： “ 他 们 还 敢 来
 ma Liú Bèi shuō rú guǒ yǒu qiáo Cáo Cāo bù gǎn lái
 吗 ？ ” 刘 备 说 ： “ 如 果 有 桥 ， 曹 操 不 敢 来 ，
 pà wǒ men děng zhe tā rú guǒ qiáo méi le tā jiù zhī dào wǒ
 怕 我 们 等 着 他 ； 如 果 桥 没 了 ， 他 就 知 道 我
 men rén shǎo hěn kuài jiù huì lái le ”
 们 人 少 ， 很 快 就 会 来 了 。”

โจโฉไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น จึงขี่ม้ากลับไปและไพร่พลของเขาก็
 หายอ้อยออยทัพกลับไป เมื่อเดียวหุยเห็นว่ากองทัพโจโฉถอยกลับไปแล้ว
 เขาจึงสั่งทหารให้มารื้อสะพาน หลังจากนั้นก็รีบไปหาเล่าปี่และเล่าเรื่อง
 กองทัพโจโฉที่ตกใจจนล่าถอยไป เล่าปี่ได้ยินดังนั้นก็ดีใจอย่างมาก
 แต่เมื่อรู้ว่าสะพานถูกรื้อไปแล้ว ก็ตะโกนว่า “เดียวทหารของโจโฉต้อง
 กลับมาอีกแน่” เดียวหุยไม่เข้าใจจึงถามเล่าปี่ว่า “พวกเขายังจะกล้ามา
 อีกหรือ” เล่าปี่ตอบกลับว่า “ ถ้าหากมีสะพาน โจโฉก็ไม่กล้าตามมา
 หรอก เพราะกลัวว่าพวกเราจะดักรู้อยู่ แต่ถ้าหากสะพานโดนทำลาย
 แล้ว เขาก็จะรู้ว่ากองกำลังของเรามีน้อย และนำทัพกลับมาโจมตีเรา
 ทันที”

guǒ rán Cáo Cāo tīng shuō qiáo méi le mǎ shàng pài le
果然，曹操听说桥没了，马上派了

yí wàn rén jiàn le sān zuò qiáo wǎn shàng jiù guò hé le
一万人，建了三座桥，晚上就过河了。

Liú Bèi tā men pǎo dào yì tiáo hé biān hū rán kàn dào Cáo Cāo de
刘备他们跑到一条河边，忽然看到曹操的

jūn duì lái le Liú Bèi shuō qián miàn shì dà hé hòu
军队来了，刘备说：“前面是大河，后

miàn shì Cáo jūn zěn me bàn ne Cáo Cāo kàn dào qián miàn
面是曹军，怎么办呢？”曹操看到前面

de Liú Bèi gāo xìng dé dà jiào Liú Bèi pǎo bù liǎo le
的刘备，高兴得大叫：“刘备跑不了了。

dà jiā zhuā zhù tā
大家抓住他！”

และเป็นไปตามที่เล่าไปพูด เมื่อโจโฉรู้ว่าไม่มีสะพานแล้ว ก็รีบส่ง
ลูกน้องกว่าหมื่นนายไปสร้างสะพานสามแห่ง เพื่อเตรียมข้ามแม่น้ำใน
คืนนี้ เมื่อพวกของเล่าปี่เดินทางไปถึงริมแม่น้ำแห่งหนึ่ง ก็เห็นกองทัพ
ของโจโฉเข้า เล่าปี่จึงพูดขึ้นว่า “ข้างหน้าเป็นแม่น้ำ ข้างหลังเป็น
กองทัพโจโฉ ทำอย่างไรดีล่ะ” ครั้นเมื่อโจโฉเห็นว่าเล่าปี่อยู่ข้างหน้า
ก็ดีใจแล้วตะโกนว่า “เล่าปี่เจ้าหนีไปไหนไม่ได้อีกแล้ว ทุกคนไปจับตัว
มันไว้”

jiù zài zhè shí lái le yí duì qí bīng pǎo zài zuì qián
 就在这个时候，来了一队骑兵，跑在最前
 miàn de rén shǒu ná zhe dà dāo qí zhe hóng sè de dà mǎ
 面的人手拿着大刀，骑着红色的大马，
 tā jiù shì Guān yǔ Zhū gě Liàng jiào tā dài le yí wàn duō rén
 他就是关羽，诸葛亮叫他带了一万多人
 zài zhè lǐ děng zhe Cáo Cāo kàn dào Guān Yǔ xià zhāo dà
 在这里等着。曹操看到关羽，吓着大
 jiào kuài pǎo dài zhe rén mǎ pǎo le Liú Bèi
 叫：“快跑！”带着人马跑了。刘备、
 Guān Yǔ Zhāng Fēi sān gè xiōng dì yòu zài yì qǐ le
 关羽、张飞三个兄弟又在一起了。

ทันใดนั้น มีทหารม้ากองหนึ่งซึ่งนำโดยกวนอูก็กรูเข้ามา เขา
 ถือดาบเล่มใหญ่ ควบม้าสีแดงเพลิงตัวใหญ่ อันที่จริงแล้ว ก่อนหน้านี้ขง
 เบ้งได้ให้กวนอูเตรียมทหารไว้กว่าหมื่นนายมาตั้งกรอยู่ที่นี่ เมื่อโจโฉ
 เห็นกวนอูก็กลัวจนตะโกนออกไปว่า “รีบถอยเร็ว” แล้วพากองทหาร
 ม้าหนีไปอย่างรวดเร็ว และสุดท้าย เล่าปี่ กวนอู และเตียวหุย สามพี่
 น้องก็ได้กลับมาอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขอีกครั้ง

词语表 คำศัพท์น่ารู้

1. 急性子	jíxìngzi	คนใจร้อน
2. 骑兵	qíbīng	ทหารม้า
3. 树枝	shùzhī	กิ่งไม้
4. 绑	bǎng	ผูก
5. 尾巴	wěiba	หาง
6. 停	tíng	หยุด
7. 扬	yáng	ตลบ
8. 尘土	chéntǔ	ฝุ่น
9. 千军万马	qiānjūn wànmǎ	กองกำลังทหารมากมาย
10. 上当	shàngdàng	โดนหลอก
11. 喊	hǎn	เรียก, ตะโกน
12. 害怕	hàipà	หวาดกลัว
13. 将领	jiànglǐng	แม่ทัพ
14. 拆	chāi	รื้อถอน
15. 建	jiàn	สร้าง

草船借箭

เรือฟางข้ามฤดู

cǎo chuán jiè jiàn

草船借箭

เรือฟางยืมธนู

Zhōu Yú shì Sūn Quán de dà jiàng tā fēi cháng cōng
周瑜是孙权的大将。他非常聪

míng jiù shì yǒu diǎn r xiǎo qì Zhū gě Liàng shì Liú Bèi de
明，就是有点儿小气。诸葛亮是刘备的
jūn shī tā yǒu xué wèn yǒu běn shì Zhōu Yú gēn Zhū gē
军师，他有学问，有本事。周瑜跟诸葛

Liàng hé zuò yì qǐ duì fu Cáo Cāo
亮合作一起对付曹操。

จิวยี่เป็นแม่ทัพใหญ่ของซุนกวน เขาเป็นคนฉลาด แต่จิตใจ
ค่อนข้างคับแคบ ส่วนขงเบ้งเป็นที่ปรึกษาของเล่าปี่ เขาเป็นคนที่รอบรู้
และมากความสามารถ พวกเขาทั้งสองคนตกลงร่วมมือกันกำจัดโจโฉ

Zhōu Yú kàn dào Zhū gě Liàng hěn néng gàn xīn li bù shū
 周瑜看到诸葛亮很能干，心里不舒
 f u xiǎng hé Zhū gě Liàng bǐ yì bǐ yì tiān Zhōu Yú wèn
 服，想和诸葛亮比一比。一天，周瑜问
 Zhū gě Liàng wǒ men hé Cáo Cāo dǎ zhàng zài shuǐ shàng
 诸葛亮：“我们和曹操打仗，在水上
 dǎ yòng shén me zuì hǎo Zhū gě Liàng shuō yòng gōng
 打，用什么最好？”诸葛亮说：“用弓
 jiàn Zhōu Yú shuō wǒ yě zhè me xiǎng kě shì wǒ
 箭。”周瑜说：“我也这么想。可是我
 men de jiàn bù duō qǐng nín bāng wǒ men zhǔn bèi shí wàn
 们的箭不多，请您帮我们准备十万
 zhī Zhū gě Liàng shuō méi wèn tí nín shén me shí
 支。”诸葛亮说：“没问题，您什么时
 hou yào
 候要？”

เมื่อจิวยี่เห็นว่าขงเบ้งเก่งกาจไม่แพ้ตน เขาจึงรู้สึกไม่สบายใจ
 และคิดหากลยุทธ์ทดสอบขงเบ้ง มีอยู่วันหนึ่งจิวยี่ถามขงเบ้งว่า
 "หากวันหนึ่งพวกเราต้องทำศึกกับโจโฉทางน้ำ ท่านว่าควรใช้
 อาวุธใด"
 "ข้าว่าควรใช้ธนู" ขงเบ้งตอบกลับ
 "ข้าก็คิดเช่นนั้น แต่พวกเรา มีลูกธนูไม่มากนัก ท่านช่วยเตรียม
 ลูกธนูเพิ่มสักหนึ่งแสนดอกจะได้ไหม" จิวยี่กล่าว
 "ได้สิ ท่านจะเอาเมื่อไรล่ะ" ขงเบ้งกล่าวต่อ

Zhōu Yú shuō shí tiān hòu kě yǐ ma
周瑜说：“十天后可以吗？”

Zhū gě Liàng shuō tài cháng le sān tiān ba
诸葛亮说：“太长了，三天吧。”

Zhōu Yú shuō zhè shì dà shì kě bú yào kāi wán xiào
周瑜说：“这是大事，可不要开玩笑。”

Zhū gě Liàng shuō wǒ bù hé nín kāi wán xiào sān tiān yí
诸葛亮说：“我不和您开玩笑，三天一

dìng zuò hǎo Zhōu Yú hěn gāo xìng tā xiǎng Zhū gě Liàng yí
定做好。”周瑜很高兴，他想诸葛亮一

dìng zuò bú dào tā zhǔn bèi kàn Zhū gě Liàng de xiào huà
定做不到，他准备看诸葛亮的笑话。

"สิบวันหลังจากนี้ได้หรือไม่" จิวอี้เอ๋ยถาม

"ข้าว่าสิบวันนานไป ขอแค่สามวันก็พอแล้ว" ขงเบ้งตอบกลับ

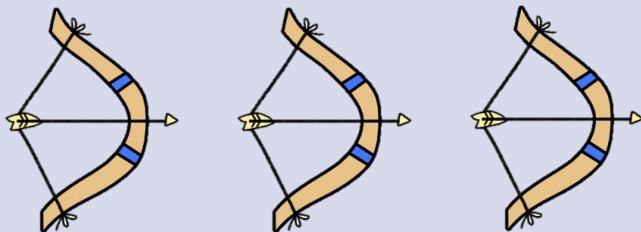
"จำนวนไม่ใช่่น้อย ๆ ท่านอย่าล้อข้าเล่นละ" จิวอี้เอ๋ยปราม

"ข้าไม่ได้ล้อท่านเล่น อีกสามวันท่านจะได้ลูกธนูหนึ่งแสนดอก

อย่างแน่นอน" ขงเบ้งจึงรับปากด้วยความหนักแน่น

เมื่อจิวอี้ได้ฟังดังนั้นก็รู้สึกยิ้มเยาะอยู่ในใจ เพราะเขาคิดว่า

ขงเบ้งไม่มีทางทำได้อย่างแน่นอน เขาจึงรอเยาะเย้ยขงเบ้ง

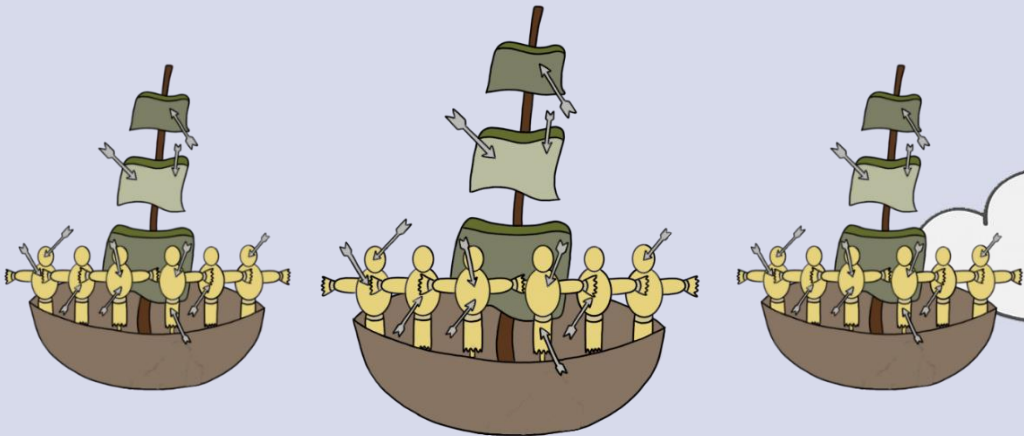

Zhū gě Liàng zhǎo dào péng you Lǚ Sù shuō wǒ xiǎng
 诸葛亮找到朋友鲁肃，说：“我想
 jiè èr shí tiáo chuán měi tiáo chuán sān shí rén hái yào hěn duō
 借二十条船，每条船三十人，还要很多
 cǎo dàn bú yào gào su Zhōu Yú Lǚ Sù zhǎo lái chuán
 草，但不要告诉周瑜。”鲁肃找来船，
 yòng hēi bù gài shàng Zhū gě Liàng jiào rén zuò le hěn duō cǎo
 用黑布盖上，诸葛亮叫人做了很多草
 rén fàng zài chuán shàng rán hòu tā jiù xiū xi le
 人，放在船上。然后他就休息了。

หลังจากนั้น ขงเบ้งตัดสินใจไปพบโลซกเพื่อนของตน

"ท่านช่วยเตรียมเรือให้ข้าสักยี่สิบลำสิ และจัดหาทหารประจำเรือ
 ละละสามสิบนาย แล้วก็ขอฟางอีกจำนวนมาก แต่ท่านห้ามให้จิวอี้รู้
 เรื่องนี้เป็นอันขาด" ขงเบ้งเอ่ยกับโลซก

วันต่อมา โลซกหาเรือมาได้ตามที่ขงเบ้งขอ พร้อมใช้ผ้าดำคลุม
 เรือเอาไว้ จากนั้นขงเบ้งก็รวบรวมกำลังพลมาช่วยกันทำหุ่นฟาง
 แล้วนำหุ่นฟางเหล่านั้นไปตั้งไว้บนเรือ เมื่อเตรียมทุกอย่างเรียบร้อย
 แล้วขงเบ้งก็กลับไปพักผ่อน

dì sān tiān Zhū gě Liàng zhǐ shì kàn tiān shén me yě
第三天，诸葛亮只是看天，什么也

bú zuò Lǚ Sù bù míng bai Zhū gě Liàng zài gàn shén me
不做。鲁肃不明白诸葛亮在干什么。

dào le wǎn shàng Zhū gě Liàng qǐng Lǚ Sù shàng chuán zhè shí
到了晚上，诸葛亮请鲁肃上船。这时，

jiāng shàng dà wù èr shí tiáo chuán lái dào Cáo Cāo zhù de dì fang
江上大雾，二十条船来到曹操住的地方。

Zhū gě Liàng shuō chuán tóu cháo xī chuán wěi cháo dōng pái
诸葛亮说：“船头朝西，船尾朝东，排

chéng yì pái tā jiào chuán shàng de rén yì biān dǎ gǔ
成一排。”他叫船上的人一边打鼓，

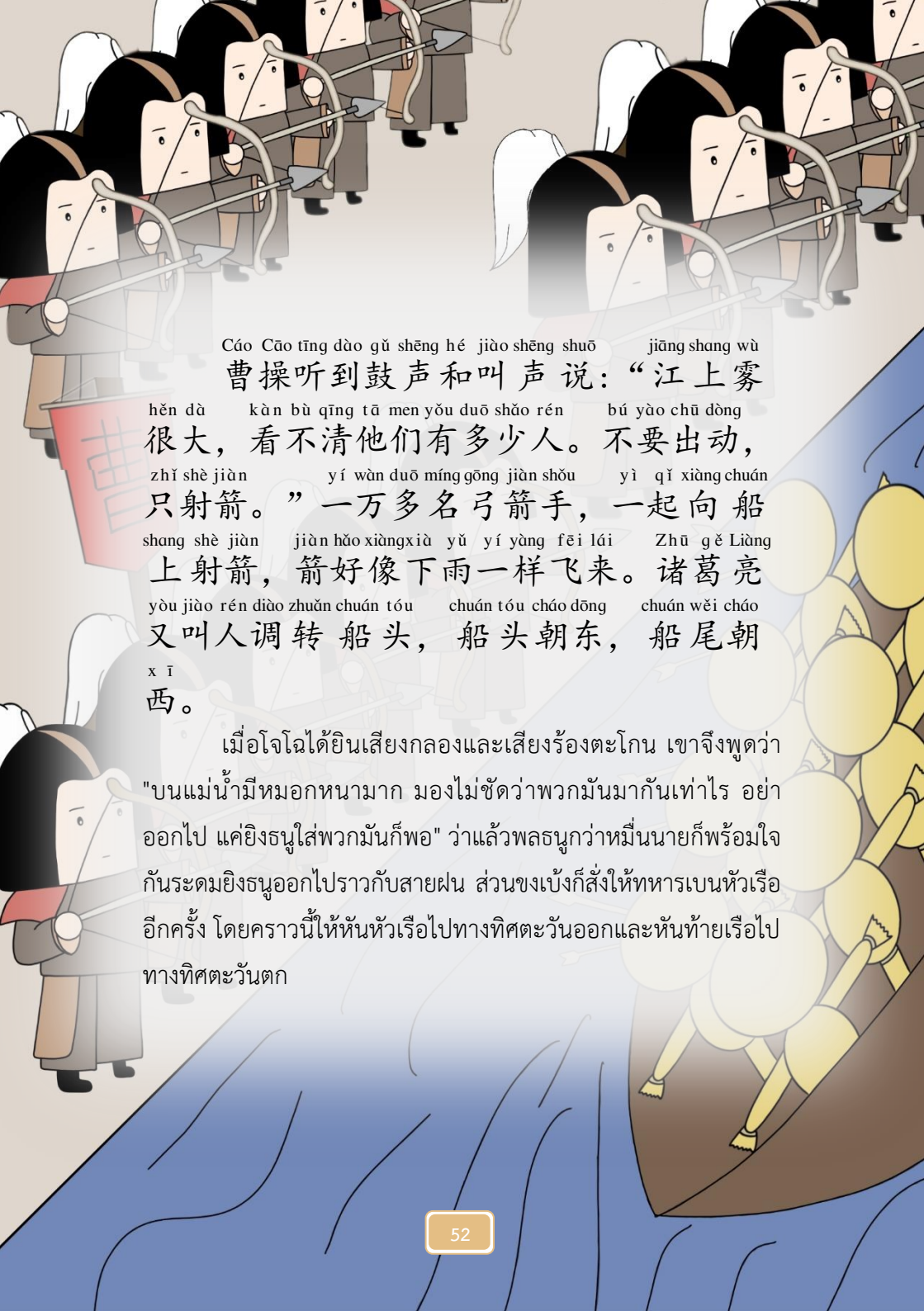
yì biān dà jiào
一边大叫。

ในวันทีสาม ขงเบ้งเอาแต่แหงนมองท้องฟ้าโดยไม่ทำ
อะไรเลย โลกเองไม่เข้าใจว่าขงเบ้งกำลังทำอะไรอยู่ พอตกเย็น
ขงเบ้งเชิญโลกขึ้นเรือ ในตอนนั้นแม่น้ำปกคลุมไปด้วยหมอกหนา
เรือยี่สิบลำของขงเบ้งแล่นมาถึงค่ายของโจโฉ แล้วขงเบ้งก็ออกคำสั่งว่า
“หันหัวเรือไปทางทิศตะวันตก หันท้ายเรือไปทางทิศตะวันออก
แล้วเรียงกันเป็นแถว” เขาสั่งให้ทหารลั่นกลองพลางร้องตะโกน
เพื่อดึงความสนใจจากกองทัพของโจโฉ

Lǔ Sù hěn hài pà wèn rú guǒ Cáo jūn chū lái
鲁肃很害怕，问：“如果曹军出来，
zěn me bàn Zhū gě Liàng xiào zhe shuō wù zhè me dà
怎么办？”诸葛亮笑着说：“雾这么大，
qù
去。”

โลซกหวาดกลัวมาก แล้วถามขึ้นว่า "ถ้าเกิดกองทัพของโจโฉ
บุกมาโจมตีเรา จะทำอย่างไร" ขงเบ้งยิ้มและพูดว่า "หมอกหนาขนาดนี้
พวกมันไม่กล้าออกมาทันหรอก ระหว่างนี้เรามาตีมเหล้ากันดีกว่า
พอฟ้าสว่างแล้วค่อยกลับ"

Cáo Cāo tīng dào gǔ shēng hé jiào shēng shuō jiāng shàng wù
曹操听到鼓声和叫声说：“江上雾

hěn dà kàn bù qīng tā men yǒu duō shǎo rén bú yào chū dòng
很大，看不清他们有多少人。不要出动，

zhǐ shè jiàn yí wàn duō míng gōng jiàn shǒu yì qǐ xiàng chuán
只射箭。”一万多名弓箭手，一起向船

shàng shè jiàn jiàn hǎo xiàng xià yǔ yí yàng fēi lái Zhū gě Liàng
上射箭，箭好像下雨一样飞来。诸葛亮

yòu jiào rén diào zhuǎn chuán tóu chuán tóu cháo dōng chuán wěi cháo
又叫人调转船头，船头朝东，船尾朝
xī
西。

เมื่อโจโฉได้ยินเสียงกลองและเสียงร้องตะโกน เขาก็พูดว่า
"บนแม่น้ำมีหมอกหนามาก มองไม่ชัดว่าพวกมันมากันเท่าไร อย่า
ออกไป แควียงธนูใส่พวกมันก็พอ" ว่าแล้วพลธนูกว่าหมื่นนายก็พร้อมใจ
กันระดมยิงธนูออกไปราวกับสายฝน ส่วนขงเบ้งก็สั่งให้ทหารเบนหัวเรือ
อีกครั้ง โดยคราวนี้ให้หันหัวเรือไปทางทิศตะวันออกและหันท้ายเรือไป
ทางทิศตะวันตก

tiān liàng hòu jiāng shàng hái yǒu wù chuán shàng de rén dà
天 亮 后 ， 江 上 还 有 雾 。 船 上 的 人 大
shēng shuō xiè xiè èr shí tiáo chuán jiù wǎng huí zǒu Cáo
声 说 ： 谢 谢 ！ ” 二 十 条 船 就 往 回 走 。 曹
Cāo zhī dào shàng dàng le kě shì chuán yǐ jīng zǒu yuǎn le èr
操 知 道 上 当 了 ， 可 是 船 已 经 走 远 了 。 二
shí tiáo chuán huí lái le měi tiáo chuán shàng yǒu wǔ liù qiān zhī
十 条 船 回 来 了 ， 每 条 船 上 有 五 六 千 支
jiàn èr shí tiáo chuán yī gòng yǒu shí wàn duō zhī Zhōu Yú zhī
箭 ， 二 十 条 船 一 共 有 十 万 多 支 。 周 瑜 知
dào hòu hěn bù kāi xīn shuō Zhū gě Liàng tài cōng míng
道 后 ， 很 不 开 心 ， 说 ： “ 诸 葛 亮 太 聪 明
le wǒ bǐ bú shàng tā ya
了 ， 我 比 不 上 他 呀 ！ ”

เมื่อฟ้าสว่าง บนแม่น้ำยังคงมีหมอกปกคลุมอยู่ พลทหารบนเรือ
ตะโกนว่า “ขอบใจ” แล้วเรือทั้งยี่สิบลำก็หันหัวเรือกลับไป กว่าโจโฉจะ
รู้ว่าตนเสียรู้เข้าศึก เรือก็แล่นไปไกลเสียแล้ว หลังจากที่เรือทั้งยี่สิบลำ
กลับมาถึงค่าย ก็พบว่าหุ่นฟางบนเรือแต่ละลำมีลูกธนูปักอยู่हांถึงหก
พันดอก รวมกันแล้วมีลูกธนูมากกว่าแสนดอก เมื่อจิวอี้รู้ ก็พูดอย่างไม
สบอารมณ์ว่า “ขงเบ้งฉลาดเกินไปแล้ว ข้าสู้เขาไม่ได้เลยจริง ๆ”

Zhū gě Liàng zěn me zhī dào dì sān tiān wǎn shàng huì yǒu dà
诸 葛 亮 怎 么 知 道 第 三 天 晚 上 会 有 大
wù ne yīn wèi tā xué guò tiān wén dì lǐ zhī dào nǎ tiān
雾 呢 ？ 因 为 他 学 过 天 文 、 地 理 ， 知 道 哪 天
yǒu dà wù suǒ yǐ tā cái néng zài sān tiān li ná chū shí wàn
有 大 雾 。 所 以 ， 他 才 能 在 三 天 里 拿 出 十 万
zhī jiàn zhè jiù shì cǎo chuán jiè jiàn de gù shì
支 箭 ， 这 就 是 草 船 借 箭 的 故 事 。

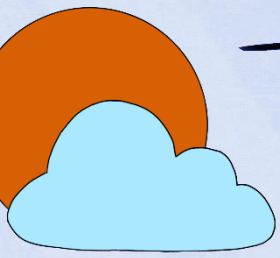
ขงเบ้งรู้ได้อย่างไรว่าในคืนวันที่สามจะมีหมอกลง นั่นก็เป็น
เพราะว่าเขาเคยศึกษาด้านดาราศาสตร์และภูมิศาสตร์ จึงรู้ว่าวันไหน
จะมีหมอก ดังนั้นขงเบ้งจึงสามารถรวบรวมลูกธนูเป็นแสนดอกได้
ภายในสามวัน และนี่ก็คือเรื่องราวของกลยุทธ์เรือฟางยี่มธนู

词语表 คำศัพท์น่ารู้

1. 箭	jiàn	ลูกธนู
2. 小气	xiǎo qì	ใจแคบ
3. 军师	jūn shī	ที่ปรึกษา
4. 学问	xuéwen	ความรู้
5. 合作	hézuò	ร่วมมือกัน
6. 对付	duìfu	กำจัด, รับมือ
7. 能干	nénggàn	เก่งกาจ
8. 弓箭	gōngjiàn	ธนู
9. 支	zhī	ดอก (ลักษณะนามของลูกธนู)
10. 黑布	hēi bù	ผ้าดำ
11. 盖	gài	คลุม
12. 草人	cǎorén	หุ่นฟาง
13. 大雾	dàwù	หมอกหนา
14. 船尾	chuánwěi	ท้ายเรือ
15. 打鼓	dǎ gǔ	ตีกลอง
16. 大叫	dà jiào	ตะโกน

17. 天亮	tiān liàng	ฟ้าสว่าง
18. 鼓声	gǔ shēng	เสียงกลอง
19. 叫声	jiào shēng	เสียงร้องตะโกน
20. 清	qīng	ชัดเจน
21. 出动	chū dòng	ออกรบ
22. 射箭	shè jiàn	ยิงธนู
23. 弓箭手	gōngjiànshǒu	พลธนู
24. 调转	diào zhuǎn	หันกลับ
25. 回来	huí lái	กลับมา
26. 天文	tiānwén	ดาราศาสตร์
27. 拿出	ná chū	รวบรวม

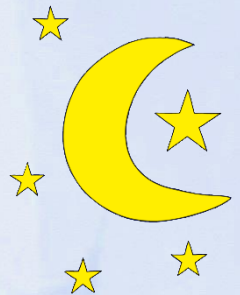
sān qì Zhōu Yú

三气周瑜

จิวอี้จ้อมโม่โห

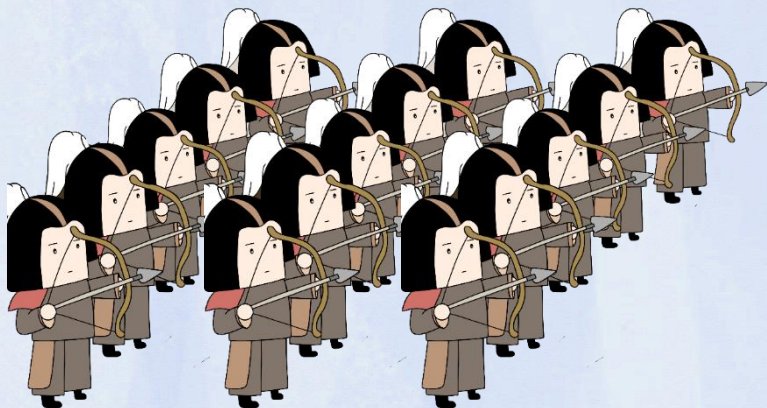
Sūn Quán hé Liú Bèi shuō hǎo le shéi xiān ná xià Cáo Cāo de
孙权和刘备说好了：谁先拿下曹操的
Nán jùn Nán jùn jiù shì shéi de Zhōu Yú dài bīng qù le Nán
南郡，南郡就是谁的。周瑜带兵去了南
jùn Cáo Cāo de shì bīng dǎ le yí huìr jiù pǎo le
郡，曹操的士兵打了一会儿，就跑了。
chéng mén kāi zhe chéng shàng méi rén Zhōu Yú dài zhe shì bīng jìn
城门开着，城上没人，周瑜带着士兵进
chéng zhè shí Cáo jūn yì qǐ shè jiàn Zhōu Yú shòu shāng
城。这时，曹军一起射箭，周瑜受伤
le yī shēng yào Zhōu Yú hǎo hǎo xiū xi
了。医生要周瑜好好休息。

ขุนกวนและเล่าปี่ตกลงกันว่า ใครยึดเมืองลำกุนของโจโฉ
ได้ก่อน เมืองลำกุนก็จะตกเป็นของคนนั้น จิวอี้จึงยกทัพไปตีเมืองลำกุน
ทหารของโจโฉรบอยู่ไม่นานก็ถอยหนีเข้าเมือง โดยเปิดประตูเมืองทิ้งไว้
ภายในเมืองไร้ซึ่งผู้คน จิวอี้จึงนำทัพอทหารเข้าเมือง ทันใดนั้น
เหล่าทหารของโจโฉก็รุมยิงธนูเข้าใส่จนจิวอี้ได้รับบาดเจ็บ หมอสั่งให้
จิวอี้พักรักษา

bù jiǔ yǒu xiāo xī shuō Zhōu Yú sǐ le Cáo
 不久，有消息说：“周瑜死了。”曹
 jūn tīng shuō hòu qù dǎ Zhōu Yú de jūn duì què bèi dǎ bài
 军听说后，去打周瑜的军队，却被打败
 le yuán lái xiāo xī shì jiǎ de jiù zài tā men dǎ zhàng de
 了，原来消息是假的。就在他们打仗的
 shí hou Zhū gě Liàng pài rén ná xià le jīng zhōu děng sān ge dì
 时候，诸葛亮派人拿下了荆州等三个地
 fang Zhōu Yú fēi cháng shēng qì dà jiào yì shēng hūn dǎo
 方，周瑜非常生气，大叫一声，昏倒
 le
 了。

ไม่นานนักก็มีข่าวว่า “จิวอี้ตายแล้ว” เหล่าทหารของโจโฉได้
 ชำวงนั้นจึงยกทัพไปตีกองทัพทหารของจิวอี้ แต่กลับเป็นฝ่ายพ่ายแพ้
 เสียเอง แท้จริงแล้วชาวนั้นเป็นชาวลวง ในตอนที่พวกเขารบกันอยู่นั้น
 ขงเบ้งก็ฉวยโอกาสส่งทัพไปตีแคว้นเกงจิ๋วและอีกสองเมือง เมื่อจิวอี้ได้รู้
 ข่าวก็โมโห แล้วร้องตะโกนออกมาจนสลบไป

hòu lái Liú Bèi de fū ren sǐ le Zhōu Yú xiǎng le
后来，刘备的夫人死了，周瑜想了
yí ge zhǔ yì tā qǐng Liú Bèi lái Dōng wú hé Sūn Quán de mèi
一个主意，他请刘备来东吴和孙权的妹
mei jié hūn zhǔn bèi chèn jī bǎ Liú Bèi guān qǐ lái dào shí zài
妹结婚，准备趁机把刘备关起来，到时再
yào huí jīng zhōu Zhū gě Liàng gěi le Zhào Yún sān ge xiǎo dài
要回荆州。诸葛亮给了赵云三个小袋
zi jiào tā hé Liú Bèi yì qǐ qù Zhào Yún dǎ kāi dì yī ge
子，叫他和刘备一起去。赵云打开第一个
dài zi lǐ miàn yǒu yí ge zhǐ tiáo yào tā men gào su suǒ yǒu
袋子，里面有一个纸条，要他们告诉所有
de rén Liú Bèi yào jié hūn le méi xiǎng dào Sūn Quán de mā
的人：刘备要结婚了。没想到，孙权的妈
ma hé mèi mei dōu xǐ huan Liú Bèi Sūn Quán de mèi mei zhēn de hé
妈和妹妹都喜欢刘备，孙权的妹妹真的和
Liú Bèi jié hūn le Liú Bèi jiù zài nà lǐ zhù le xià lái
刘备结婚了。刘备就在那里住了下来。

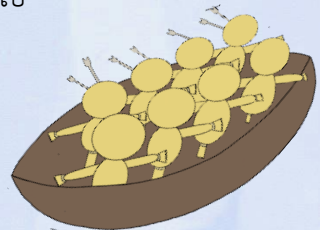
หลังจากนั้นไม่นาน ภรรยาของเล่าปี่ก็เสียชีวิต จิวยี่จึงคิดอุบาย
ให้เล่าปี่มาแคว้นง่อเพื่อแต่งงานกับน้องสาวของซุนกวนและจะใช้
โอกาสนี้รั้งตัวเล่าปี่ไว้ ส่วนตนจะกลับไปยึดแคว้นเกงจิ๋วคืนมา ทางฝ่าย
ของขงเบ้งที่รู้เท่าทันกลอุบายของจิวยี่จึงมอบถุงสามใบให้แก่จูล่งและ
สั่งให้จูล่งตามเล่าปี่ไป จูล่งตัดสินใจเปิดถุงใบที่หนึ่ง ในถุงมีกระดาษอยู่
แผ่นหนึ่งที่เขียนสั่งให้ จูล่งป่าวประกาศให้ทุกคนรู้ว่า “เล่าปี่จะ
แต่งงานแล้ว” ไม่มีใครคาดคิดว่าแม่และน้องสาวของซุนกวนจะขึ้นชอบ
เล่าปี่ ด้วยเหตุนี้ น้องสาวของซุนกวนจึงยินยอมแต่งงานกับเล่าปี่ด้วย
ความเต็มใจ ส่วนเล่าปี่ก็ตัดสินใจอยู่ที่แคว้นง่อกับภรรยา

Zhào Yún ná chū dì èr ge dài zi kàn wán hòu Zhào
 赵云拿出第二个袋子，看完后，赵
 Yún zhǎo dào Liú Bèi shuō Cáo Cāo dài lǐng wǔ shí wàn rén yào dǎ
 云找到刘备说：“曹操带领五十万人要打
 Jīng zhōu wǒ men kuài diǎn r huí qu ba Liú Bèi hé xīn fū
 荆州，我们快点儿回去吧。”刘备和新夫
 rén mǎ shàng zhǔn bèi zuò chē huí qu jiù zài zhè shí Zhōu Yú
 人马上准备坐车回去，就在这时，周瑜
 de shì bīng bú ràng tā men zǒu Zhào Yún ná chū le dì sān ge dài
 的士兵不让他们走。赵云拿出了第三个袋
 zi zhǐ tiáo shàng xiě zhe qǐng fū rén bāng máng fū ren
 子，纸条上写着：“请夫人帮忙。”夫人
 yì chū lái nà xiē shì bīng jiù zhǐ hǎo ràng tā men zǒu le
 一出来，那些士兵就只好让他们走了。

หลังจากนั้นจูล่งหยิบกระดาษในถุงใบที่สองออกมาดู ก็ไปบอก
 เล่าปี่ว่า “โจโฉนำทหารห้าหมื่นนายมาตีแคว้นเกงจิ๋ว พวกเราต้องรีบ
 กลับไป” เล่าปี่กับภรรยาจึงรีบเตรียมตัวกลับเมืองเกงจิ๋ว แต่กลับถูก
 ทหารของจิวยี่ขัดขวางเสียก่อน ในตอนนั้นเอง จูล่งจึงหยิบกระดาษใน
 ถุงใบที่สามออกมา ในกระดาษเขียนไว้ว่า "ขอความช่วยเหลือจาก
 ภรรยาของเล่าปี่" พอภรรยาของเล่าปี่รู้ดังนั้นจึงออกมาพูดคุยกับทหาร
 ของจิวยี่ด้วยตนเอง เหล่าทหารจึงยอมปล่อยให้พวกเขาออกเดินทางไป
 ยังแคว้นเกงจิ๋ว

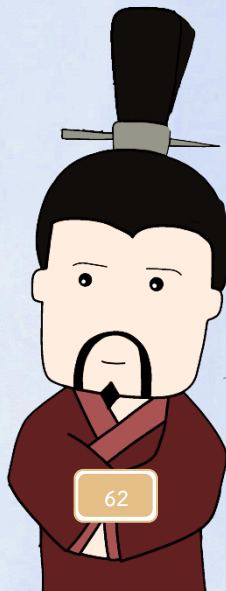
tā men lái dào hé biān zhǎo bú dào chuán zhèng zài zhāo
 他们来到河边，找不到船，正在着
 jí Zhū gě Liàng de chuán lái le Guān Yǔ bǎo hù Liú Bèi huí
 急，诸葛亮的船来了，关羽保护刘备回
 dào jīng zhōu zhōu yú zhī dào hòu gèng shēng qì le yòu hūn
 到荆州。周瑜知道后，更生气了，又昏
 dǎo zài dì shàng shāng yě zhòng le hòu lái zhōu yú dài bīng
 倒在地上，伤也重了。后来，周瑜带兵
 dǎ jīng zhōu tā lái dào chéng xià zhào yún dà jiào zhū gě
 打荆州，他来到城下，赵云大叫：“诸葛
 Liàng zǎo jiù zhī dào le nǐ huì lái wǒ men zhèng děng nǐ
 亮早就知道了你会来，我们正等你
 ne zhè shí Guān Yǔ Zhāng fēi děng rén yě wéi zhù le
 呢。”这时，关羽、张飞等人也围住了
 zhōu yú zhōu yú dà jiào yì shēng yòu hūn dǎo zài dì shàng
 周瑜。周瑜大叫一声，又昏倒在地上。

เมื่อพวกเขาเดินทางมาจนถึงริมแม่น้ำกลับไม่เห็นเรือสักลำ
 ทำให้พวกเขาร้อนใจมาก แต่เพียงไม่นานทัพเรือของขงเบ้งและกวนอู
 ก็แล่นมาถึง กวนอูรับหน้าที่คุ้มครองเล่าปี่ตลอดการเดินทางกลับแคว้น
 เกงจิ๋ว เพื่อขัดขวางแผนการของจิวยี่ เมื่อจิวยี่รู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นก็โกรธ
 มากจนล้มป่วยหนัก และหลังจากที่อาการดีขึ้น จิวยี่จึงยกทัพไปตีแคว้น
 เกงจิ๋ว แต่เมื่อกองทัพของเขามาถึง จูล่งที่รออยู่แล้วตะโกนขึ้นมาว่า
 “ขงเบ้งรู้ตั้งนานแล้วว่าเจ้าจะมา ข้ากำลังรอเจ้าอยู่เลย” ขณะนั้นเอง
 กวนอู เตียวหุย และเหล่าทหารรีบเข้ามาล้อมกองทัพของจิวยี่ไว้
 จิวยี่จึงตะโกนโหวกเหวกด้วยความโมโหจนสลบไป

Zhōu Yú xǐng lái , yǒu rén sòng gěi tā yì fēng xìn , shì
周瑜醒来，有人送给他一封信，是
Zhū gě Liàng xiě de kàn wán xìn hòu Zhōu yú shuō lǎo tiān
诸葛亮写的。看完信后，周瑜说：“老天
a jì rán shēng le wǒ Zhōu Yú wéi shén me hái yào shēng Zhū
啊，既然生了我周瑜，为什么还要生诸
gě Liàng ne tā shuō wán jiù sǐ le sǐ shí cái sān shí
葛亮呢?!”他说完就死了，死时才三十
liù suì dà jiā dōu jué de Zhōu Yú shì ge yīng xióng jiù shì
六岁。大家都觉得周瑜是个英雄，就是
tài xiǎo xīn yǎn r le
太小心眼儿了。

หลังจากที่จิวยี่ฟื้นขึ้นมา เขาก็ได้รับจดหมายจากขงเบ้ง
เมื่ออ่านจดหมายเสร็จ จิวยี่ก็ตัดพ้อว่า "สวรรค์ช่างไร้เมตตา ทำไมถึง
ต้องส่งข้ามาเกิดร่วมโลกกับขงเบ้งด้วย" พอพูดจบ จิวยี่ก็เสียชีวิต
ซึ่งตอนนั้นเขามีอายุเพียง 36 ปี ถึงแม้จิวยี่จะเป็นคนที่จิตใจคับแคบ
แต่ผู้คนยังคงยกย่องเขาในฐานะวีรบุรุษคนหนึ่งแห่งยุคสามก๊ก

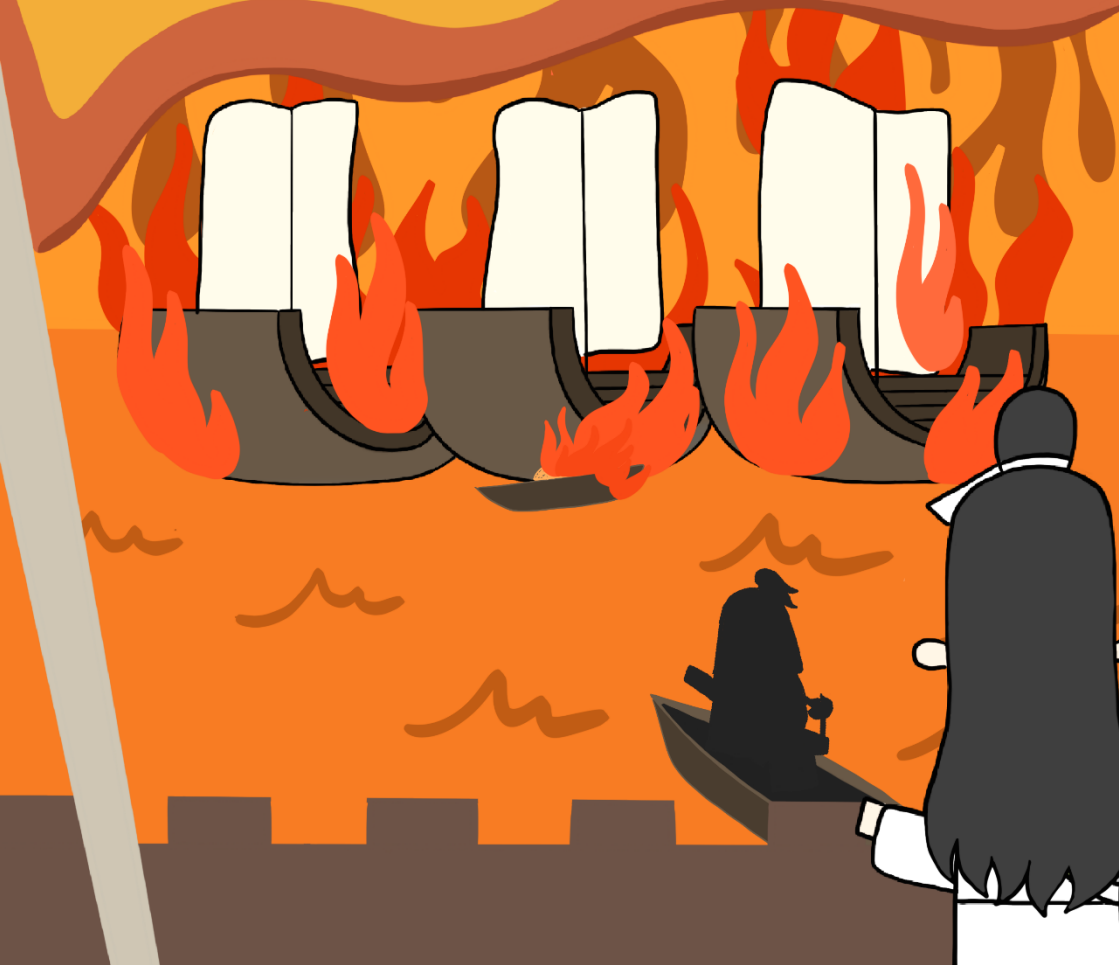

词语表 คำศัพท์น่ารู้

1. 气	qì	โมโห
2. 南郡	Nánjùn	เมืองลำกูน
3. 带兵	dài bīng	ยกทัพ
4. 城门	chéngmén	ประตูเมือง
5. 败	bài	พ่ายแพ้
6. 昏倒	hūn dǎo	สลบ
7. 夫人	fū rén	ภรรยา
8. 关	guān	ปิด
9. 袋子	dàizi	ถุง
10. 纸条	zhǐtiáo	แผ่นกระดาษ
11. 帮忙	bāngmáng	ช่วยเหลือ
12. 老天	lǎotiān	สวรรค์
13. 小心眼儿	xiǎoxīnyǎnr	ใจแคบ

赤壁之战

ศึกเซ็กเพ็ก

Chì bì zhī zhàn

赤壁之战

ศึกเซ็กเพ็ก

Gōng yuán nián Cáo Cāo dài le wǔ shí wàn jūn duì

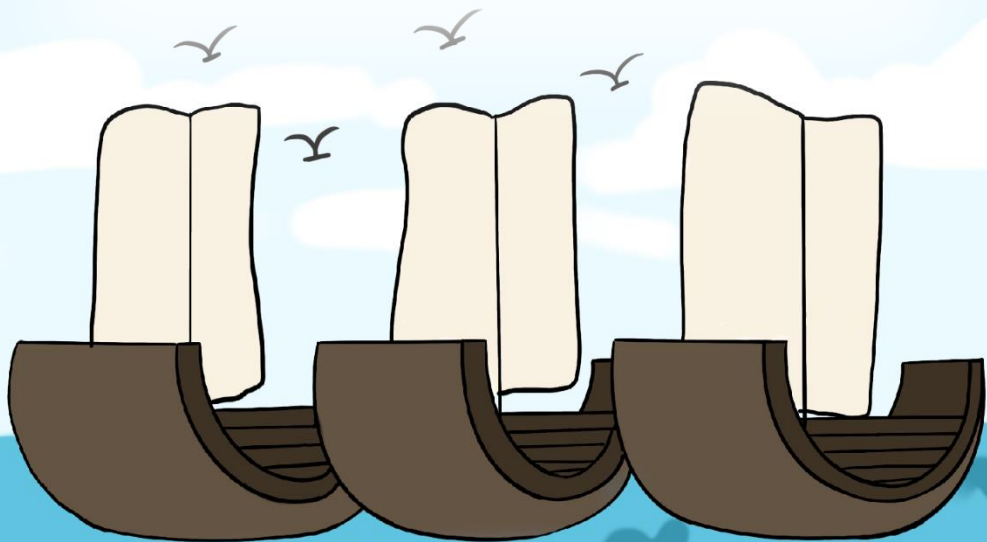
公元208年，曹操带了五十万军队，

lái dào Cháng Jiāng běi'àn

zhǔn bèi guò hé gōng dǎ Sūn Quán

来到长江北岸，准备过河攻打孙权。

ปี ค.ศ. 208 โจโฉนำกองกำลังทหารกว่าห้าแสนนายมายังริมฝั่งด้านเหนือของแม่น้ำแยงซีเกียง และเตรียมบุกโจมตีกองทัพซุนกวนซึ่งอยู่อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำ

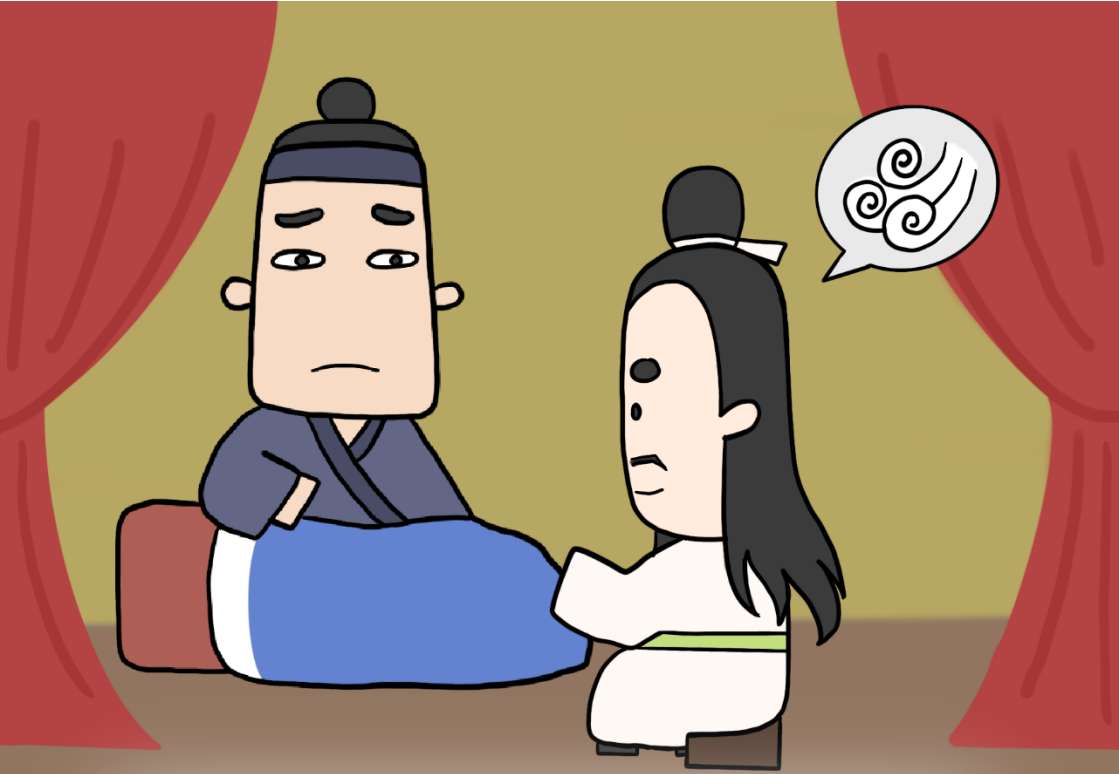

Dāng shí Sūn Quán hé Liú Bèi de rén jiā zài yì qǐ cái
 当时， 孙权和刘备的人加在一起才
 sān wǔ wàn suǒ yǐ Zhōu Yú hé Zhū gě Liàng hé zuò jì huà
 三五万， 所以周瑜和诸葛亮合作， 计划
 yòng Cháng Jiāng lái bǎo hù zì jǐ yòng huǒ shāo diào Cáo Cāo de
 用长江来保护自己， 用火烧掉曹操的
 chuán hé jūn duì Dàn shì yǒu liǎng gè wèn tí dì yī
 船和军队。但是， 有两个问题： 第一，
 Cáo Cāo yǒu hěn duō chuán zhè xiē chuán kě yǐ sì chù zǒu zěn
 曹操有很多船， 这些船可以四处走， 怎
 me shāo dì èr nà shí shì dōng tiān cháng cháng guā xī běi
 么烧？ 第二， 那时是冬天， 常常刮西北
 fēng dàn tā men xū yào de shì dōng nán fēng
 风， 但他们需要的是东南风。

ในขณะนั้น กองกำลังของซุนกวนและเล่าปี่รวมกันแล้วมี
 ประมาณสามถึงห้าหมื่นนายเท่านั้น จิวอี้และขงเบ้งจึงร่วมมือกัน
 วางแผนใช้น้ำแฉงซีเกียงมาเป็นแนวป้องกันกองกำลังของตนเอง
 เอาไว้ โดยใช้วิธีการเผาเรือและกองกำลังของโจโฉ แต่ทว่าปัญหาก็คือ
 ในแม่น้ำมีเรือของโจโฉแล่นไปมามากมาย จะเผาให้หมดได้อย่างไร
 อีกทั้งช่วงนี้เป็นช่วงฤดูหนาว มีแต่ลมหนาวที่พัดมาจากทิศตะวันตก
 เฉียงเหนือ แต่พวกเขาต้องการลมที่พัดมาจากทิศตะวันออก

Cáo Cāo xiǎng dǎ guò jiāng qu dàn shì tā bù zhī dào
曹操想过江去，但是，他不知道
zěn me guò jiāng suī rán tā yǒu hěn duō shì bīng dàn dà duō shì
怎么过江。虽然他有很多士兵，但大多是
běi fāng rén bú huì zài shuǐ shàng dǎ zhàng tā men bù xí guàn
北方人，不会在水上打仗，他们不习惯
zuò chuán huá chuán yǒu de hái shēng le bìng yǒu rén gào su
坐船、划船，有的还生了病。有人告诉
Cáo Cāo bǎ chuán dōu lián zài yì qǐ shàng miàn fàng shàng mù
曹操：把船都连在一起，上面放上木
bǎn rén kě yǐ zài chuán shàng zǒu mǎ yě kě yǐ zài chuán shàng
板。人可以在船上走，马也可以在船上
pǎo zhè yàng guò jiāng jiù xiàng zài dì shàng yì yàng Cáo Cāo
跑。这样过江，就像在地上一样。曹操
jué de zhè gè fāng fǎ hěn hǎo
觉得这个方法很好。

ส่วนทางด้านโจโฉที่ต้องการบุกข้ามแม่น้ำเพื่อโจมตีกองทัพ
ซุนกวนนั้นกลับหาวิธีข้ามฝั่งไม่ได้ แม้เขาจะมีกำลังทหารมากมาย
แต่กำลังคนส่วนใหญ่เป็นคนทางเหนือที่ไม่สันทัดการทำศึกทางน้ำ
และไม่คุ้นเคยกับการเดินเรือ และยังมีทหารบางส่วนล้มป่วย ต่อมา
มีทหารเสนอโจโฉว่า หากผูกเรือทั้งหมดเข้าด้วยกันแล้วพาดไม้กระดาน
ไว้ระหว่างเรือ คนและม้าก็จะสามารถเดินและวิ่งไปมาระหว่างเรือได้
ซึ่งไม่ต่างจากการเดินและวิ่งอยู่บนพื้นดิน โจโฉได้ยินดีนั้นก็รู้สึกว่าเป็น
วิธีที่ดี

méi yǒu dōng nán fēng jiù bù kě néng shāo diào Cáo Cāo de
没有东南风， 就不可能烧掉曹操的
chuán Zhōu Yú hěn zhāo jí bìng le Zhū gě Liàng qù kàn
船。 周瑜很着急， 病了。 诸葛亮去看
tā gào su Zhōu Yú tā kě yǐ jiè dōng fēng
他， 告诉周瑜他可以“借”东风。

แต่เมื่อไม่มีลมที่พัดมาจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ พวกเขาก็
ไม่มีวันเผาทำลายเรือของโจโฉได้สำเร็จ ทำเอาจิวอี้ถึงกับกลุ่มใจจนล้ม
ป่วย ขงเบ้งจึงเดินทางไปเยี่ยมและบอกจิวอี้ว่าเขาสามารถเรียกลม
ตะวันออกเฉียงใต้

Zhū gé Liàng zhàn zài tái zi shàng yòu chàng yòu tiào gào
诸 葛 亮 站 在 台 子 上 ， 又 唱 又 跳 ， 告
su dà jiā dōng fēng jiù yào lái le yuán lái Zhū gé Liàng xué
诉 大 家 东 风 就 要 来 了 。 原 来 ， 诸 葛 亮 学
guò tiān wén dì lǐ tā zhī dào shén me shí hòu guā dōng fēng
过 天 文 、 地 理 ， 他 知 道 什 么 时 候 刮 东 风 。
Zhōu Yú kàn dào le yòu gāo xìng yòu shēng qì jué de Zhū gé
周 瑜 看 到 了 ， 又 高 兴 又 生 气 ， 觉 得 诸 葛
Liàng tài cōng míng le
亮 太 聪 明 了 。

ขงเบ้งร้ายมนต์และรำกระบี่อยู่บนแท่นพิธี และบอกทุกคนว่า
ลมตะวันออกกำลังพัดมาแล้ว แต่ที่จริงนั้นขงเบ้งเคยศึกษาทั้ง
ดาราศาสตร์และภูมิศาสตร์มาก่อน ทำให้รู้ว่าลมจะพัดมาเมื่อไร
เมื่อจิวอี้เห็นเช่นนี้แล้ว จึงรู้สึกดีใจขึ้นมาบ้าง แต่อีกใจก็รู้สึกโกรธเคืองที่
ขงเบ้งฉลาดกว่าตน

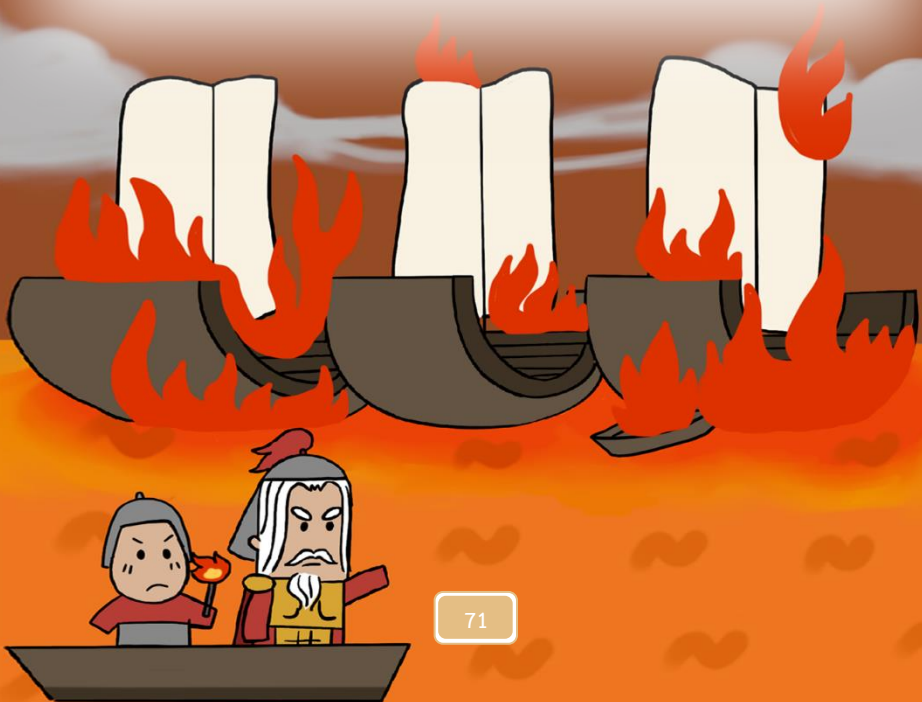

Zhōu Yú yǒu yī gè lǎo jiāng jiào Huáng Gài Yī tiān
 周瑜有一个老将叫黄盖。一天，
 Huáng Gài xiě xìn gěi Cáo Cāo zhǔn bèi tóu xiáng Cáo Cāo hái huì
 黄盖写信给曹操，准备投降曹操，还会
 dài qù shí jǐ tiáo dà chuán hé liáng cǎo Cáo Cāo bù zhī zhēn jiǎ
 带去十几条大船和粮草。曹操不知真假，
 jiù zhǎo rén qù dǎ tīng tīng shuō Zhōu Yú dǎ le Huáng Gài
 就找人去打听，听说周瑜打了黄盖，
 hái chà diǎnr shā le tā Cáo Cāo xiāng xìn le Huáng Gài
 还差点儿杀了他。曹操相信了黄盖。
 shí yī yuè èr shí rì guā qǐ le dōng nán fēng Huáng Gài de
 十一月二十日，刮起了东南风，黄盖的
 chuán lái le Cáo Cāo zhàn zài chuán tóu děng hòu shí jǐ tiáo dà chuán
 船来了。曹操站在船头等候十几条大船
 shùn fēng ér lái Cáo Cāo fēi cháng kāi xīn
 顺风而来，曹操非常开心。

จิวอี้มีแม่ทัพใหญ่มากประสบการณ์นามว่าอุยกาย วันหนึ่ง
 อุยกายเขียนจดหมายไปขอสวามิภักดิ์ต่อโจโฉ โดยจะนำเรือสิบกว่าลำ
 และเสบียงไปให้ด้วย แต่โจโฉยังไม่ปักใจเชื่อ จึงส่งทหารไปสอดแนม
 จนได้ความว่าจิวอี้ทำร้ายอุยกายจนเกือบตาย ทำให้โจโฉสิ้นความสงสัย
 ในตัวอุยกาย ต่อมาในวันที่ 20 เดือน 11 ขบวนเรือของอุยกายแล่น
 มาตามกระแสลมตะวันออกเฉียงใต้ โจโฉยืนรอพวกเขาอยู่ตรงหัวเรือ
 และเมื่อโจโฉได้เห็นเรือสิบกว่าลำแล่นมา ก็รู้สึกดีอกดีใจเป็นอย่างมาก

chuán dào jìn chù de shí hou Huáng Gài dà jiào Diǎn
船到近处的时候，黄盖大叫：“点
huǒ rán hòu tiào shàng xiǎo chuán nà shí jǐ tiáo dà chuán
火！”然后跳上小船。那十几条大船
shàng dōu shì cǎo hé yóu yī diǎn jiù zháo Huǒ chuán chōng xiàng
上都是草和油，一点就着。火船冲向
Cáo Cāo de chuán duì Dāng shí fēng hěn dà huǒ jiè fēng lì
曹操的船队。当时风很大，火借风力，
chuán dōu shāo zháo le
船都烧着了。

ขณะที่เรือแล่นใกล้เข้ามา อุกายก็ตะโกนขึ้นว่า "จุดไฟ"
หลังจากนั้นก็กระโดดลงเรือลำเล็ก บนเรือลำใหญ่มีแต่หญ้ากับน้ำมัน
ไฟจึงลุกลามได้ง่าย เรือไฟแล่นเข้าไปหาขบวนเรือของโจโฉ ประจวบ
กับขณะนั้นเกิดลมพัดแรง ทำให้ไฟลามไปไหม้ขบวนเรือของโจโฉจน
วอดวายไปในที่สุด

zhè shí Cáo Cāo cái zhī dào shàng dāng le , dàn shì tā men
 这时曹操才知道上当了，但是他们
 de chuán dōu lián zài yì qǐ bù néng dòng bù yí huì r
 的船都连在一起，不能动，不一会儿，
 jiù chéng le huǒ hǎi dà huǒ shāo dào le àn shàng Cáo Cāo de
 就成了火海。大火烧到了岸上，曹操的
 shì bīng sǐ de sǐ shāng de shāng zhè shí Zhū gě Liàng hé
 士兵死的死、伤的伤。这时，诸葛亮和
 Zhōu Yú de rén mǎ cóng sì miàn bā fāng dǎ le guò lái Cáo Cāo dài
 周瑜的人马从四面八方打了过来。曹操带
 zhe shì bīng wǎng shān lǐ pǎo kě shì shān lǐ dōu shì Zhū gě Liàng
 着士兵往山里跑，可是山里都是诸葛亮
 de rén Cáo Cāo de shì bīng yòu sǐ shāng le bù shǎo
 的人，曹操的士兵又死伤了不少。

โจโฉรู้ในทันทีว่าตนเสียรู้เข้าให้แล้ว แต่ด้วยความที่เรือของ
 พวกเขาผูกติดกันอยู่ เพียงครู่เดียวพื้นที่ตรงนั้นก็กลายเป็นทะเลเพลิง
 จนลุกลามไปยังริมฝั่ง อีกทั้งกองทัพของขงเบ้งและจิวอี้โจมตีมาจาก
 ทุกทิศทาง โจโฉจึงพาทหารวิ่งหนีขึ้นไปบนภูเขา แต่ซำร้ายบนภูเขา
 กลับมีแต่คนของขงเบ้งชุมนุมอยู่ ทำให้ทหารของโจโฉบาดเจ็บและล้มตาย
 เป็นจำนวนมาก

zui hòu Cáo Cāo de jǐ shí wàn rén zhǐ shèng xià le èr
最后，曹操的几十万人只剩下了二
shí qī gè rén Cáo Cāo dà kū huí dào le běi fāng Zhū gē
十七个人，曹操大哭，回到了北方。诸葛
Liàng hé Zhōu Yú yǐ shǎo shèng duō zhè jiù shì yǒu míng de Chì bì
亮和周瑜以少胜多，这就是有名的赤壁
zhī zhàn
之战。

ท้ายที่สุด โจโฉก็ต้องพราซัยและชมซานกลับไปทางตอนเหนือ ด้วยความเสียใจ พร้อมกับกองกำลังที่เหลือเพียงแค่มือถือเจ็ดนาย จากการใช้กลยุทธ์กำลังน้อยสยบกำลังมากของขงเบ้งและจิวยี่ และนี่ก็คือศึกเซ็กเพ็กอันเลื่องชื่อในยุคสามก๊ก

词语表 คำศัพท์น่ารู้

1. 公元	gōngyuán	คริสต์ศักราช
2. 岸	àn	ฝั่ง
3. 攻打	gōngdǎ	โจมตี
4. 合作	hézuò	ร่วมมือ
5. 长江	Cháng jiāng	แม่น้ำแยงซีเกียง
6. 烧掉	shāo diào	เผา
7. 四处	sìchù	ทั่วทุกหนทุกแห่ง
8. 刮	guā	พัด
9. 大多	dàduō	ส่วนใหญ่
10. 北方人	běifāng rén	คนทางเหนือ
11. 划船	huá chuán	เดินเรือ, พายเรือ
12. 木板	mùbǎn	ไม้กระดาน
13. 着急	zháojí	กลัวมใจ
14. 台子	táizi	แท่นพิธี
15. 天文	tiānwén	ดาราศาสตร์
16. 老将	lǎojiàng	แม่ทัพใหญ่มาก
ประสบการณ์
17. 粮草	liángcǎo	เสบียง

18. 真假	zhēnjiǎ	จริงหรือเท็จ
19. 打听	dǎtīng	สอดแนม
20. 差点儿	chàdiǎnr	เกือบ
21. 杀	shā	ฆ่า
22. 等候	děnghòu	รอ
23. 顺风	shùnfēng	ตามกระแสลม
24. 近处	jìnchù	บริเวณใกล้เคียง
25. 点火	diǎn huǒ	จุดไฟ
26. 油	yóu	น้ำมัน
27. 火海	huǒhǎi	ทะเลเพลิง
28. 人马	rénmǎ	กองทัพ
29. 四面八方	sìmiàn bāfāng	ทุกทิศทาง
30. 剩下	shèng xià	เหลือ

guān dù zhī zhàn

官渡之战

ศึกกัวต้อ

Dōng Hàn mò nián gè dì jūn fá dōu zài dǎ zhàng qí
东汉末年，各地军阀都在打仗，其
zhōng zuì qiáng dà de shì Yuán Shào hé Cáo Cāo de jūn duì zhè
中，最强大的是袁绍和曹操的军队。这
yí nián Yuán Shào dài zhe qī shí wàn dà jūn gōng dǎ Cáo
一年，袁绍带着七十万大军，攻打曹
Cāo tā men lái dào Guān dù Guān dù fēi cháng zhòng yào suǒ
操。他们来到官渡。官渡非常重要，所
yǐ Cáo Cāo qīn zì dài bīng shǒu wèi zài nà lǐ Cáo Cāo zhǐ yǒu
以曹操亲自带兵，守卫在那里。曹操只有
qī wàn rén
七万人。

ในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ขุนศึกทั่วทั้งแผ่นดินต่าง
ลุกฮือขึ้นทำสงคราม ซึ่งขณะนั้นกองทัพของโจโฉและอ้วนเสี้ยวเป็น
กองทัพที่แข็งแกร่งที่สุด ในปีนั้น อ้วนเสี้ยวรวบรวมกองทัพกว่าเจ็ดแสน
นาย บุกเข้าโจมตีกองทัพของโจโฉ โจโฉจึงต้องนำกองทัพที่มีเพียงเจ็ด
หมื่นนายไปป้องกันข้าศึกที่จุดยุทธศาสตร์สำคัญอย่างกัวต้อด้วยตนเอง

Yuán Jūn bāo wéi le Cáo jūn tā men hái duī le wǔ shí duō
袁军包围了曹军，他们还堆了五十多
zuò tǔ shān shì bīng men pá shàng shān kàn dào Cáo jūn jiù fàng
座土山，士兵们爬上山，看到曹军就放
jiàn Cáo Cāo de shì bīng men zuò le jǐ bǎi liàng fā shí chē nà
箭。曹操的士兵们做了几百辆发石车，那
xiē shí tóu kě yǐ fēi qǐ lái fēi dào tǔ shān shàng shā sǐ
些石头可以飞起来，飞到土山上，杀死
le hěn duō Yuán Jūn liǎng gè yuè guò qù le tā men shéi dōu
了很多袁军。两个月过去了，他们谁都
méi yǒu yíng kě shì zhè shí Cáo jūn de liáng cǎo kuài méi le
没有赢。可是，这时曹军的粮草快没了，
Cáo Cāo hěn zhāo jí xiě le yì fēng xìn pài rén qù yùn liáng
曹操很着急，写了一封信，派人去运粮
cǎo kě shì Yuán jūn zhuā dào le sòng xìn rén zhī dào Cáo jūn
草。可是，袁军抓到了送信人，知道曹军
hěn kuài jiù méi yǒu liáng cǎo le
很快就没有粮草了。

ส่วนฝ่ายอ้วนเสี้ยวได้นำกองกำลังมาล้อมกองทัพของโจโฉไว้
อีกทั้งยังสร้างเนินดินมากกว่าห้าสิบเนิน เพื่อปีนขึ้นไปซุ่มดูและยิงธนู
โจมตีทันทีเมื่อเห็นกองทัพของโจโฉ โจโฉเห็นเช่นนั้น จึงให้เหล่าทหาร
สร้างรถยิงหินหลายร้อยคันขึ้นมาโจมตีกลับ ซึ่งวิธีการนี้ทำให้ทหารของ
อ้วนเสี้ยวถูกฆ่าตายเป็นจำนวนมาก สองเดือนผ่านไปก็ยังไม่มิตีท่าว่า
ฝ่ายใดชนะ แต่เสบียงของกองทัพโจโฉใกล้จะหมดลง โจโฉร้อนใจเป็น
อย่างมาก จึงรีบเขียนจดหมายและส่งคนไปขนเสบียงมาเพิ่ม แต่ทว่า
คนที่นำจดหมายไปส่งกลับถูกทหารฝ่ายอ้วนเสี้ยวจับได้ อ้วนเสี้ยวจึงได้
รู้ว่าเสบียงอาหารของฝ่ายโจโฉกำลังจะหมดลงแล้ว

Yuán Shào de yí gè shǒu xià rén jiào Xǔ Yōu tā jiàn
 袁 绍 的 一 个 手 下 人 ， 叫 许 攸 ， 他 建
 yì Yuán Shào gōng dǎ Cáo Cāo de liáng kù dàn shì Yuán Shào bù
 议 袁 绍 攻 打 曹 操 的 粮 库 。 但 是 袁 绍 不
 tīng hái yīn wèi Xǔ Yōu hé Cáo Cāo xiǎo de shí hòu shì péng you
 听 ， 还 因 为 许 攸 和 曹 操 小 的 时 候 是 朋 友 ，
 pà Xǔ Yōu shì zài bāng zhù Cáo Cāo bǎ tā gǎn zǒu le Xǔ Yōu
 怕 许 攸 是 在 帮 助 曹 操 ， 把 他 赶 走 了 。 许 攸
 yuè xiǎng yuè shēng qì bàn yè lǐ jiù qù zhǎo Cáo Cāo Cáo Cāo
 越 想 越 生 气 ， 半 夜 里 就 去 找 曹 操 。 曹 操
 yǐ jīng shuì jiào le dàn shì tīng shuō Xǔ Yōu lái le gāo xìng jí
 已 经 睡 觉 了 ， 但 是 听 说 许 攸 来 了 ， 高 兴 极
 le xié zi dōu méi chuān jiù chū mén huān yíng Xǔ Yōu hái
 了 ， 鞋 子 都 没 穿 ， 就 出 门 欢 迎 许 攸 还
 shuō yǒu nǐ bāng máng wǒ jiù yǒu xī wàng le
 说 ： “ 有 你 帮 忙 ， 我 就 有 希 望 了 。 ”

เขาฮิวซึ่งเป็นหนึ่งในที่ปรึกษาของอ้วนเสี้ยว แนะนำให้
 อ้วนเสี้ยวโจมตีคลังเสบียงของโจโฉ แต่เขาไม่ฟัง เพราะกลัวว่าเขาฮิว
 อาจจะช่วยพาโจโฉหนีไป เนื่องจากทั้งสองเคยเป็นเพื่อนกันสมัยวัย
 เยาว์ เขาฮิวยิ่งคิดยิ่งโมโห ตกกลางคืนเขาก็รีบออกไปหาโจโฉ
 ทางด้านโจโฉที่หลับไปแล้วนั้น เมื่อได้ยินว่าเขาฮิวมาหาที่ตีใจมาก จึงรีบ
 ออกไปต้อนรับทันทีทั้ง ๆ ที่ยังไม่ทันได้ใส่รองเท้า โจโฉพูดกับเขาฮิวว่า
 “แค่ได้รับความช่วยเหลือจากเจ้า ข้าก็มีความหวังแล้ว”

liǎng gè rén dōu hěn gāo xìng Cáo Cāo wèn wǒ yīng
 两个人都很高兴。曹操问：“我应
 gāi zěn me zuò ne Xǔ Yōu wèn Cáo Cāo hái yǒu duō shǎo liáng
 该怎么做呢？”许攸问曹操还有多少粮
 cǎo Cáo Cāo xiān shuō hái yǒu yī nián de hòu lái cái
 草，曹操先说：“还有一年的。”后来才
 shuō zhēn huà yǐ jīng méi yǒu le Xǔ Yōu gào su Cáo Cāo
 说真话：“已经没有了。”许攸告诉曹操
 xiàn zài shéi yǒu le liáng cǎo shéi jiù néng yíng suǒ yǐ
 “现在谁有了粮草，谁就能赢。所以，
 zhǐ yào jiǎ bàn Yuán jūn shāo le tā men de liáng kù jiù xíng
 只要假扮袁军，烧了他们的粮库，就行
 le dì èr tiān Cáo Cāo xuǎn le wǔ qiān gè shì bīng tā
 了。”第二天，曹操选了五千个士兵，他
 men chuān shàng Yuán jūn de yī fu dǎ zhe Yuán jūn de qí zǐ chū
 们穿上袁军的衣服，打着袁军的旗子出
 fā le
 发了。

พวกเขาทั้งสองต่างดีใจมาก โจโฉถามขึ้นว่า “ข้าควรต้อง
 ทำอย่างไร” เขาฮิวจึงถามโจโฉกลับว่ายังมีเสบียงเหลืออยู่เท่าไร
 โจโฉตอบ “ยังเหลือพอประทังอีกหนึ่งปี” แต่ท้ายที่สุดเขาก็ยอมพุด
 ความจริงว่า “เสบียงไม่เหลือแล้ว” เขาฮิวจึงบอกโจโฉว่า “ตอนนี้ผู้ใดมี
 เสบียงเหลืออยู่ ผู้นั้นก็จะเป็นฝ่ายชนะ ดังนั้น แคะให้ทหารของท่าน
 ปลอมตัวเป็นทหารของฝ่ายอ้วนเสีย พวกนี้ก็สามารถลอบเผาคลัง
 เสบียงได้แล้ว” วันต่อมาโจโฉจึงสั่งการให้นายทหารห้าพันนาย ออก
 เดินทางโดยสวมชุดทหารพร้อมกับชูธงประจำกองทัพของอ้วนเสี้ยว

Yuán jūn yǐ wéi tā men shì zì jǐ rén jiù ràng tā men
袁军以为他们是自己人，就让他们
zǒu jìn liáng kù bàn yè de shí hou tā men diǎn huǒ shāo
走近粮库。半夜的时候，他们点火，烧
le liáng kù Yuán Shào zhī dào liáng kù bèi shāo pài le yī wàn
了粮库。袁绍知道粮库被烧，派了一万
shì bīng qù jiù qí tā shì bīng qù dǎ Guān dù zài lù
士兵去救，其他士兵去打官渡。在路
shang nà yī wàn shì bīng yù dào Cáo jūn kě shì tā men méi
上，那一万士兵遇到曹军，可是他们没
rèn chū lái yīn wèi Cáo jūn dōu chuān zhe Yuán jūn de yī fu
认出来，因为曹军都穿着袁军的衣服，
jié guǒ tā men méi yǒu zhǔn bèi dǎ shū le
结果，他们没有准备，打输了。

อ้วนเสี้ยวเห็นเช่นนั้นจึงนึกว่าเป็นทหารของฝ่ายตน และปล่อยให้พวกทหารเหล่านั้นเข้าไปใกล้คลังเสบียง พอตกติกเหล่าทหารจึงลอบจุดไฟเผาคลังเสบียงของทัพอ้วนเสี้ยวได้สำเร็จ เมื่ออ้วนเสี้ยวรู้ข่าว จึงสั่งการให้นายทหารหนึ่งหมื่นนายไปช่วยดับไฟ ส่วนทหารที่เหลือให้ไปบุกโจมตีที่กัวต้อ แต่ในระหว่างที่เหล่าทหารกำลังดับไฟอยู่นั้น กลับเจอทหารของฝ่ายโจโฉที่สวมชุดทหารฝ่ายอ้วนเสี้ยวปลอมตัวมา จึงหลงเข้าใจผิดคิดว่าเป็นพวกเดียวกัน ทำให้ถูกโจมตีอย่างไม่ทันตั้งตัวและพ่ายแพ้ไปในที่สุด

nà xiē qù Guān dù de Yuán Jūn fā xiàn Cáo jūn zǎo jiù
 那些去官渡的袁军，发现曹军早就
 zhǔn bèi hǎo le Cáo jūn cóng sān gè fāng miàn dǎ le guò lái ,
 准备好了，曹军从三个方面打了过来，
 Yuán Jūn sǐ shāng wú shù zuì hòu Yuán Shào zhǐ dài le bā bǎi
 袁军死伤无数。最后，袁绍只带了八百
 gè qí bīng pǎo huí běi fāng le Guān dù zhī zhàn Cáo Cāo yǐ
 个骑兵，跑回北方了。官渡之战，曹操以
 shǎo shèng duō yíng le Yuán Shào ná xià le běi fāng dà bù fen
 少胜多，赢了袁绍，拿下了北方大部分
 dì qū
 地区。

ส่วนฝ่ายทหารที่จะบุกโจมตีกัวต๋อนั้น พบว่าทหารฝ่ายโจโฉ
 วางแผนมาอย่างดี โดยใช้วิธีการบุกโจมตีเข้ามาทั้งสามทาง ทำให้ทหาร
 ฝ่ายอ้วนเสี้ยวบาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมาก ความสูญเสียครั้งนี้ทำให้อ้วนเสี้ยว
 เหลือทหารม้าเพียงแค่แปดร้อยนายที่กลับขึ้นไปทางตอนเหนือ สุดท้ายยุทธการกัวต๋อ
 โจโฉจึงเป็นผู้ชนะและสามารถยึดพื้นที่ส่วนใหญ่ทางตอนเหนือได้สำเร็จ

词语表 คำศัพท์น่ารู้

1. 官渡	Guāndù	กัวต้อ
2. 各地	gèdì	ท้าวทั้งแผ่นดิน
3. 军阀	jūnfá	ขุนศึก
4. 强大	qiángdà	แข็งแกร่ง
5. 亲自	qīnzì	ด้วยตนเอง
6. 守卫	shǒuwèi	ป้องกัน
7. 袁军	Yuán jūn	กองทัพของอ้วนเสี้ยว
8. 堆	duī	สร้าง (เนินดิน)
9. 放箭	fàng jiàn	ยิงธนู
10. 运	yùn	ขนส่ง
11. 抓	zhuā	จับกุม
12. 送信人	sòng xìn rén	คนส่งจดหมาย
13. 手下人	shǒuxià rén	ลูกน้อง
14. 建议	jiànyì	แนะนำ
15. 粮库	liángkù	คลังเสบียง
16. 赶走	gǎn zǒu	ไล่
17. 越……越	yuè...yuè	ยิ่ง...ยิ่ง
18. 半夜	bànyè	เที่ยงคืน

19. 真话	zhēnhuà	ความจริง
20. 假扮	jiǎbàn	ปลอมตัว
21. 烧	shāo	เผา
22. 救	jiù	ช่วย
23. 无数	wúshù	จำนวนมาก

空城计

กลยุทธ์เมืองร้าง

kōng chéng jì

空城计

กลยุทธ์เมืองร้าง

Sān guó shí qī běi biān yǒu Cáo Pī de Wèi guó dōng
 三国时期，北边有曹丕的魏国，东
 nán biān yǒu Sūn Quán de Wú guó xī nán biān yǒu Liú Bèi de Shǔ
 南边有孙权的吴国，西南边有刘备的蜀
 guó Wèi guó de dà jiāng Sī mǎ Yì dài èr shí wàn rén mǎ dǎ
 国。魏国的大将司马懿带二十万人马打
 Shǔ guó tā men xiǎng ná xià Shǔ guó de Jiē tíng Jiē tíng hěn
 蜀国，他们想拿下蜀国的街亭。街亭很
 zhòng yào Zhū gě Liàng pài le Mǎ Sù qù kān shǒu Mǎ Sù méi
 重要，诸葛亮派了马谡去看守。马谡没
 jīng yàn ràng shì bīng men zhù zài shān shàng
 经验，让士兵们住在山上。

ยุคสามก๊กเป็นยุคที่แผ่นดินจีนแบ่งออกเป็นสามแคว้น ได้แก่
 แคว้นวุย แคว้นง่อก และแคว้นจ๊ก แคว้นวุยอยู่ทางตอนเหนือ ปกครอง
 โดยโจผี แคว้นง่อกอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ ปกครองโดยซุนกวน ส่วน
 แคว้นจ๊ก อยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ ปกครองโดยเล่าปี่ สุมาอี้แม่ทัพใหญ่
 ของแคว้นวุยได้ยกทัพทหารสองหมื่นนายมายึดเมืองเกเต๋งของแคว้นจ๊ก
 เพราะเมืองเกเต๋งเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญมาก ขงเบ้งจึงส่งม้าเจ๊กไป
 คู้มกัน ม้าเจ๊กได้สั่งให้เหล่าทหารตั้งทัพอยู่บนเขา

jié guǒ Wèi jūn wéi zhù zhè zuò shān qiē duàn le shuǐ
结果，魏军围住这座山，切断了水
dào shān shàng de Shǔ jūn yòu è yòu kě zuì hòu Wèi jūn
道。山上的蜀军又饿又渴。最后，魏军
fàng huǒ shāo shān Shǔ jūn sǐ shāng hěn duō diū le Jiē tíng
放火烧山，蜀军死伤很多，丢了街亭。

แต่ด้วยความที่ม้าเจ๊กขาดประสบการณ์ ทำให้ถูกกองทัพของ
แคว้นวุยกู้ปิดล้อมและตัดแหล่งน้ำ จากนั้นทหารแคว้นวุยกู้เริ่มจุดไฟเผา
ป่า ทำให้พลทหารของแคว้นจ๊กได้รับบาดเจ็บและล้มตายเป็นจำนวน
มาก และต้องสูญเสียเมืองเกเต๋งให้กับแคว้นวุยกู้อีกด้วย

Sī Mǎ yì dài lǐng shí wǔ wàn rén lái dào Xī chéng zhǔn
 司马懿带领十五万人来到西城， 准
 bèi zài ná xià Xī chéng Xī chéng lǐ zhǐ yǒu Zhū gě Liàng hé liǎ
 备再拿下西城。 西城里只有诸葛亮和两
 qiān wǔ bǎi míng shì bīng bú shì nián jì dà le jiù shì yǒu
 千五百名士兵， 不是年纪大了， 就是有
 bìng zhī dào shí wǔ wàn dà jūn yào lái le dà jiā dōu hěn hài
 病。 知道十五万大军要来了， 大家都很害
 pà wèn Zhū gě Liàng wǒ men de rén shǎo zěn me bàn
 怕， 问诸葛亮：“我们的人少， 怎么办
 ne
 呢？”

ต่อมา สุมาอี้ก็เตรียมยกทัพทหารหนึ่งแสนห้าหมื่นนายไปยึด
 เมืองเสฉีต่อ ในเมืองเสฉีมีขงเบ้งกับกำลังทหารเพียงแค่สองพันห้า
 ร้อยนายเท่านั้น ซึ่งมีแต่คนแก่ไม่กี่คนป่วย เมื่อรู้ว่าสุมาอี้กำลังจะยกทัพ
 มา ทุกคนก็หวาดกลัวเป็นอย่างมาก จึงถามขงเบ้งว่า “กำลังพลของ
 พวกเรามีไม่มาก ท่านว่าพวกเราควรทำอย่างไรดี”

Zhū gě Liàng méi yǒu shuō huà yí gè rén shàng le chéng
诸 葛 亮 没 有 说 话 ， 一 个 人 上 了 城
lóu kàn zhe yuǎn chù de qiān jūn wàn mǎ tā gào su dà
楼 ， 看 着 远 处 的 千 军 万 马 。 他 告 诉 大
jiā dì yī bǎ wǒ men de qí zǐ dōu ná zǒu dì
家 ： “ 第 一 ， 把 我 们 的 旗 子 都 拿 走 。 第
èr shì bīng men dōu dāi zài wū zi li bù xǔ chū lái yě
二 ， 士 兵 们 都 待 在 屋 子 里 ， 不 许 出 来 ， 也
bù xǔ dà shēng shuō huà dì sān dǎ kāi chéng mén tā
不 许 大 声 说 话 。 第 三 ， 打 开 城 门 。” 他
hái pài le yì xiē shì bīng qù shān lǐ děng hòu wèi jūn dà jiā
还 派 了 一 些 士 兵 去 山 里 等 候 魏 军 。 大 家
dōu bù míng bái wèi shén me zhè yàng zuò Zhū gě Liàng shàng le
都 不 明 白 为 什 么 这 样 做 。 诸 葛 亮 上 了
chéng lóu zuò xià tán qín liǎng gè xiǎo hái r zhàn zài páng
城 楼 ， 坐 下 弹 琴 ， 两 个 小 孩 儿 站 在 旁
biān
边 。

ขงเบ้งนั่งเสียบ แล้วเดินขึ้นไปบนกำแพงเมืองคนเดียว พยายาม
มองทัพทหารของอีกฝ่ายที่กำลังเคลื่อนพลเข้ามา เขาบอกทุกคนว่า
“พวกเราต้องเก็บธงของเราออกไปเสียก่อน แล้วห้ามพลทหารทุก
นายออกจากบ้านและส่งเสียงดัง แล้วเปิดประตูเมืองทิ้งไว้” นอกจากนี้
เขายังจัดกำลังทหารส่วนหนึ่งไปตัดรอกองทัพของแคว้นวุยกษัตริย์เขา
ไม่มีใครเข้าใจว่าทำไมเขาจึงทำเช่นนี้ หลังจากนั้น ขงเบ้งก็ขึ้นไปนั่งตีด
พิณบนกำแพงเมือง โดยมีเด็กน้อยสองคนยืนอยู่ข้าง ๆ

Wèi jūn de shì bīng lái dào chéng lóu xià bù gǎn wǎng lǐ
魏军的士兵来到城楼下，不敢往里
jìn zhè shí Sī mǎ Yì yě lái dào le chéng lóu xià tā
进。这时，司马懿也来到了城楼下。他
kàn dào Zhū gě Liàng yì biān tán qín yì biān shuō xiào zài tīng
看到诸葛亮一边弹琴，一边说笑。再听
qín shēng hěn měi chéng mén kāi de dà dà de fēi cháng ān
琴声很美，城门开得大大的，非常安
jìng yǒu èr shí gè rén zài dǎ sǎo jiē dào méi yǒu yí gè shì
静。有二十个人在打扫街道，没有一个士
bīng
兵。

กองทัพทหารของแคว้นวุยก๊กมาถึงประตูเมืองก่อน แต่ไม่กล้าบุกเข้าไป หลังจากนั้น สุมาอี้ก็บุกมาถึงหน้าประตูเมืองแล้วเช่นกัน สุมาอี้เห็นขงเบ้งกำลังตีพิณพลางยิ้มหัวเราะอย่างมีความสุข เขาได้ยินเสียงพิณอันไพเราะและเห็นประตูเมืองที่เปิดทิ้งไว้และสภาพในเมืองที่เงียบสงบ ไม่มีแม้แต่เงาของทหารเลยสักนาย มีเพียงคนที่กำลังกวาดถนน ยี่สิบคนเท่านั้น

Sī mǎ Yì jué de bú duì , chéng lǐ yí dìng yǒu hěn duō
司马懿觉得不对，城里一定有很多
shì bīng tā jiào shì bīng men mǎ shàng lí kāi tā de ér zi
士兵。他叫士兵们马上离开。他的儿子
wèn kě néng Zhū gě Liàng méi yǒu duō shǎo rén tā zài yǎn
问：“可能诸葛亮没有多少人，他在演
xì ne wǒ men wèi shén me yào zǒu ne Sī mǎ Yì
戏呢。我们为什么要走呢？”司马懿
shuō Zhū gě Liàng zǒng shì hěn xiǎo xīn wǒ men bù néng shàng
说：“诸葛亮总是很小心，我们不能上
dàng
当。”

สุมาอี้รู้สึกแปลก ๆ เขาคิดว่าในเมืองต้องมีทหารซ่อนอยู่
จำนวนมาก จึงสั่งให้ทหารของเขารีบถอยทัพออกจากที่นั่นทันที
ลูกชายของเขาถามขึ้นว่า “ขงเบ้งอาจจะไม่ได้มีกำลังคนมากหรอก เข
ก็แค่แสดงละครตบตาเท่านั้น ทำไมพวกเราจะต้องถอนกำลังด้วยล่ะ”
สุมาอี้จึงตอบกลับไปว่า “ขงเบ้งเป็นคนที่รอบคอบมาก พวกเราอย่าไป
หลงกลเด็ดขาด”

Wèi jūn zǒu le Zhū gě Liàng hā hā dà xiào zǒu xià
 魏军走了，诸葛亮哈哈大笑，走下
 chéng lóu dà jiā shuō nín tài cōng míng le rú guǒ shì
 城楼。大家说：“您太聪明了，如果是
 wǒ men zǎo jiù pǎo le Zhū gě Liàng shuō wǒ men
 我们，早就跑了。”诸葛亮说：“我们
 zhǐ yǒu liǎng qiān wǔ bǎi rén zǒu bù yuǎn tā men jiù huì zhuī
 只有两千五百人，走不远，他们就会追
 shàng wǒ men Zhū gě Liàng zhī dào Sī mǎ Yì hái huì huí
 上我们。”诸葛亮知道司马懿还会回
 lái tā ràng shì bīng hé lǎo bǎi xìng mǎ shàng lí kāi Wèi jūn
 来，他让士兵和老百姓马上离开。魏军
 zǒu jìn shān lǐ Zhū gě Liàng pài de jūn duì dǎ le guò lái
 走进山里，诸葛亮派的军队打了过来，
 Wèi jūn sǐ shāng le bù shǎo shì bīng
 魏军死伤了不少士兵。

หลังจากทัพทหารของแคว้นวุยได้ถอยทัพออกไปแล้ว ขงเบ้ง
 จึงหัวเราะขบขันเป็นอย่างมากพร้อมกับเดินลงจากป้อมประตูเมือง
 ทุกคนพูดกับขงเบ้งว่า “ท่านช่างปราดเปรื่องยิ่งนัก ถ้าเป็นเรา ป่านนี้ก็
 คงจะหนีกันไปแล้ว” ขงเบ้งจึงพูดว่า “พวกเรามีกันแค่สองพันห้าร้อย
 คน หนีไปได้ไม่ไกลก็คงจะโดนตามทันแน่ ๆ” ขงเบ้งรู้ว่าสุมาอี้จะ
 กลับมา เขาจึงสั่งให้ทหารและประชาชนหนีไปจากเมืองนี้ทันที เมื่อ
 กองทัพของแคว้นวุยเข้าไปในหุบเขา กองทัพของขงเบ้งก็บุกเข้าโจมตี
 จนทำให้ทัพทหารของแคว้นวุยบาดเจ็บและล้มตายเป็นจำนวนมาก

hòu lái Sī mǎ Yì dǎ xià le Xī chéng cái zhī dào
后来，司马懿打下了西城，才知道
shàng dàng le tā shuō wǒ bǐ bú shàng Zhū gě Liàng
上当了。他说：“我比不上诸葛亮
a zhè jiù shì yǒu míng de kōng chéng jì
啊！”这就是有名的空城计。

ต่อมา สุมาอี้สามารถยึดครองเมืองเสฉีได้สำเร็จ เขาจึงรู้ว่า
ตอนที่นั้นหลงกลของเบ้งเข้าแล้ว เขาจึงพูดว่า “ฉันสู้ขงเบ้งไม่ได้เลยจริง ๆ”
และนี่ก็คือกลยุทธ์เมืองร้างที่มีชื่อเสียงในยุคสามก๊ก

词语表 คำศัพท์น่ารู้

1. 空	kōng	ร้าง
2. 计	jì	กลยุทธ์, แผนการ
3. 时期	shíqī	สมัย, ยุค, ช่วงเวลา
4. 魏国	Wèiguó	แคว้นวุย
5. 吴国	Wúguó	แคว้นง่อ
6. 蜀国	Shǔguó	แคว้นจ๊ก
7. 街亭	Jiētíng	เมืองเกเต๋ง
8. 看守	kānshǒu	คุ้มกัน
9. 结果	jiéguǒ	ทำให้, ผลลัพธ์
10. 魏军	Wèi jūn	กองทัพจากแคว้นวุย
11. 围	wèi	ล้อมรอบ
12. 切断	qiēduàn	ตัด
13. 水道	shuǐdào	แหล่งน้ำ
14. 蜀军	Shǔ jūn	กองทัพจากแคว้นง่อ
15. 放火	fànghuǒ	จุดไฟ
16. 带领	dàilǐng	ยกทัพ, นำพา
17. 西城	Xīchéng	เมืองเสเสี่ย

18. 不是……	bú shì...	ไม่ใช่...(อย่างนี้)...
就是	jiù shì	ก็คือ...(อย่างนั้น)...
19. 年纪	niánjì	อายุ
20. 城楼	chénglóu	กำแพงเมือง
21. 远处	yuǎnchù	ที่ไกล ๆ
22. 拿走	ná zǒu	เอาไป
23. 屋子	wūzi	บ้าน, ห้อง
24. 许	xǔ	อนุญาต
25. 等候	děnghòu	ดักรอ, รอคอย
26. 弹琴	tán qín	ตีดพิณ
27. 一边……	yìbiān...	...พลาาง...
一边	yìbiān	
28. 城门	chéngmén	ประตูเมือง
29. 演戏	yǎnxì	เล่นละคร, แสดง
30. 哈哈大笑	hāhā dàxiào	หัวเราะชอบใจ
31. 老百姓	lǎobǎixìng	ประชาชน

yáng xiū zhī sǐ

杨修之死

การตายของเอียวสิ้ว

Chì bì zhī zhàn hòu Cáo Cāo xiǎng zhǎo xiē rén cái bāng zhù
赤壁之战后，曹操想找些人才帮助

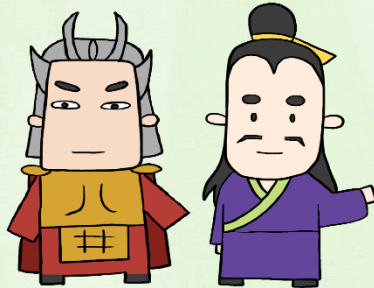
tā tā zhǎo dào le yí gè jiào Yáng Xiū de rén Yáng Xiū fēi
他，他找到了一个叫杨修的人。杨修非

cháng cōng míng yòu néng gàn Cáo Cāo hěn xǐ huān tā dàn shì
常聪明，又能干，曹操很喜欢他。但是

Yáng Xiū hěn zì dà kàn bù qǐ bié rén màn màn de Cáo
杨修很自大，看不起别人。慢慢地，曹

Cāo bù xǐ huān tā le
操不喜欢他了。

หลังจากที่ศึกเซ็กเพ็กจบลง โจโฉต้องการผู้ที่มีความสามารถ มาช่วยงาน และได้เอียวสิ้วมาช่วยงาน ด้วยความที่เอียวสิ้วเป็นคน ฉลาดหลักแหลมและมากความสามารถ โจโฉจึงชื่นชอบเขามาก แต่ว่า เอียวสิ้วกลับมีนิสัยที่หยิ่งยโสและชอบดูถูกคนอื่น ทำให้โจโฉเริ่มไม่ พอใจในตัวเขาแล้ว

yí cì Cáo Cāo qù kàn yí gè xīn huā yuán kàn guò hòu
 一次，曹操去看一个新花园，看过后
 tā méi shuō huà zhǐ zài dà mén shàng xiě le yí gè huó
 他没说话，只在大门上写了一个‘活’
 zì jiù zǒu le dà jiā dōu bù zhī dào Cáo Cāo shì shén me yì
 字，就走了。大家都不知道曹操是什么意思。
 sī Yáng Xiū xiào le tā shuō “ ‘mén’ lǐ yǒu gè
 思。杨修笑了，他说：“‘门’里有个
 huó zì jiù shì kuò zì kuò shì kuān de
 ‘活’字，就是‘阔’字，‘阔’是宽的
 yì sī Cáo Cāo bù xǐ huān zhè ge mén yīn wèi tài kuān le
 意思。曹操不喜欢这个门，因为太宽了。
 yú shì rén men mǎ shàng chóng xiū huā yuán de mén yòu qǐng Cáo Cāo
 于是人们马上重修花园的门，又请曹操
 lái kàn Cáo Cāo hěn kāi xīn wèn shéi zhè me cōng míng
 来看，曹操很开心，问：“谁这么聪明？
 zhī dào wǒ xīn lǐ xiǎng shén me dà jiā shuō shì Yáng Xiū
 知道我心里想什么。”大家说是杨修。

มีอยู่วันหนึ่ง โจโฉไปเดินชมสวนดอกไม้แห่งใหม่ หลังจากดูเสร็จ
 เขาก็ไม่ได้พูดอะไร เพียงแต่เขียนตัวอักษรคำว่า ‘活’ (มีชีวิต) ติดไว้ที่
 ประตู แล้วก็เดินจากไป ไม่มีใครเข้าใจว่าโจโฉหมายความว่าอย่างไร แต่
 เอียวสิ่วยิ้มพลางพูดว่า “หากนำคำว่า ‘活’ (มีชีวิต) มาเขียนไว้ใน
 ‘门’ (ประตู) ก็จะกลายเป็นคำว่า ‘阔’ ซึ่งแปลว่ากว้าง” แสดงว่าโจโฉ
 ไม่ชอบประตูบานนี้เพราะกว้างเกินไปทุกคนจึงรีบรื้อและสร้างประตูบาน
 ใหม่ ต่อมาโจโฉกลับมาที่นี่อีกครั้ง เขาดีใจเป็นอย่างมากและถามว่า “
 ใครกันช่างฉลาดเช่นนี้ รู้ตัวว่าข้าคิดอะไรอยู่” ทุกคนพร้อมใจกันตอบ
 ว่าเอียวสิ่ว

Cáo Cāo zuǐ lǐ shuō hǎo , dàn shì xīn lǐ bú tài gāo
 曹操嘴里说好 ， 但是心里不太高
 xìng yòu yǒu yì tiān yǒu rén sòng gěi Cáo Cāo yì hé diǎn xīn
 兴。又有一天，有人送给曹操一盒点心，
 Cáo Cāo jiù zài hé zi shàng shù zhe xiě le yì hé diǎn xīn
 曹操就在盒子上竖着写了 ‘一合点心’
 jǐ gè zì Yáng Xiū kàn dào le jiù ràng dà jiā chī le
 几个字。杨修看到了，就让大家吃了。
 Cáo Cāo wèn Yáng Xiū nǐ wèi shén me zhè me zuò ne
 曹操问杨修：“你为什么这么做呢？”
 Yáng Xiū shuō zhè cóng shàng dào xià xiě de bú jiù shì yì
 杨修说：“这从上到下写的不就是 ‘一
 rén yì kǒu diǎn xīn ma Cáo Cāo yòu bù gāo xìng le
 人一口点心’ 吗？”曹操又不高兴了。

แม้ว่าโจโฉจะเอ่ยปากชมเขา แต่ในใจของเขากลับรู้สึกไม่ค่อย
 พอใจ ต่อมาวันหนึ่ง มีคนส่งขนมมาให้โจโฉกล่องหนึ่ง เขาจึงเขียนคำว่า
 ‘一合点心’ (ขนมกล่องหนึ่ง) ตามแนวตั้งไว้บนกล่องขนม เมื่อ
 เอียวสิ่วเห็นจึงบอกให้ทุกคนเอาขนมไปกินคนละคำ โจโฉถามเอียวสิ่ว
 ว่า “ทำไมเจ้าถึงทำอย่างนี้” เอียวสิ่วตอบว่า “คำว่า ‘一合’ (หนึ่ง
 กล่อง) ถ้าแยกออกมาก็จะกลายเป็น ‘一人一口’ (คนละหนึ่ง
 คำ)” เมื่อโจโฉได้ยินเช่นนั้นก็รู้สึกยังไม่พอใจที่เขาไม่รู้ทันตนเสมอ

Cáo Cāo yǒu liǎng gè ér zǐ tā xiǎng kǎo kǎo tā men
 曹操有两个儿子，他想考考他们，
 kàn kan shéi zuì néng gàn qí zhōng yí gè ér zǐ měi cì dōu néng
 看看谁最能干。其中一个儿子每次都能
 yín hòu lái Cáo Cāo zhī dào shì Yáng Xiū bāng zhù le zhè ge
 赢。后来，曹操知道是杨修帮助了这个
 ér zǐ Cáo Cāo hěn shēng qì xiǎng shā le Yáng Xiū yí
 儿子。曹操很生气，想杀了杨修。一
 cì Cáo Cāo dài bīng hé Liú Bèi dǎ zhàng shū le sǐ
 次，曹操带兵，和刘备打仗，输了，死
 shāng le bù shǎo shì bīng Cáo Cāo bù zhī dào yīng gāi zěn me
 伤了不少士兵。曹操不知道应该怎么
 zuò shì jiē zhe dǎ hái shì huí běi fāng zhè shí yǒu rén wèn
 做，是接着打，还是回北方。这时有人问
 Cáo Cāo jīn tiān de kǒu lìng shì shén me Cáo Cāo huí dá
 曹操：“今天的口令是什么？”曹操回答
 shuō jī lèi
 说：“鸡肋。”

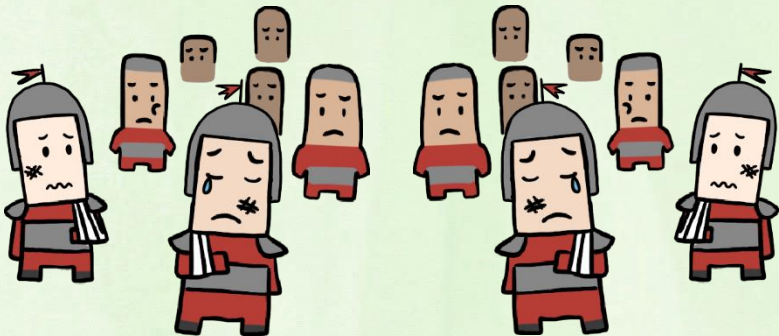
วันนี้โจโฉอยากจะทดสอบลูกชายทั้งสองคนว่าใครมี
 ความสามารถมากกว่ากัน ผลปรากฏว่ามีคนหนึ่งทีชนะเสมอ ต่อมา เขา
 จับได้ว่าเอียวสิ่วแอบช่วยลูกชายคนนี้มาตลอด ทำให้โจโฉโกรธมากจน
 อยากจะสังหารเอียวสิ่วทิ้งเสีย และมีอยู่ครั้งหนึ่งโจโฉได้ยกทัพไปทำ
 สงครามกับเล่าปี่ แต่กลับพ่ายแพ้จนทำให้เสียกำลังพลไปจำนวนไม่น้อย
 โจโฉเองก็ไม่ว่ารู้ว่าควรทำสงครามต่อหรือกลับขึ้นเหนือดี และอยู่ๆ ก็มีคน
 เอ่ยถามโจโฉขึ้นมาว่า “รหัสลับของวันนี้คืออะไร” โจโฉตอบว่า “鸡
 肋 (ซีโครงไก)”

Yáng Xiū tīng shuō hòu jiù jiào shì bīng shōu shí xíng lǐ
 杨修听说后，就叫士兵收拾行李，
 zhǔn bèi huí běi fāng dà jiā wèn tā wèi shén me tā shuō
 准备回北方。大家问他为什么，他说：
 “ jī lèi zhè ge dōng xī méi yǒu duō shǎo ròu diū
 “ ‘鸡肋’ 这个东西，没有多少肉，丢
 le tā yòu jué de tā de wèi dào hái kě yǐ xiàn zài wǒ
 了它，又觉得它的味道还可以。现在，我
 men zài dǎ yě bù néng shèng huí qù yòu huì bèi rén xiào
 们再打，也不能胜，回去又会被人笑。
 wǒ xiǎng wǒ men hěn kuài jiù yào huí běi fāng le ” dà jiā dōu
 我想我们很快就要回北方了。” 大家都
 jué de tā shuō de duì dāng tiān wǎn shàng Cáo Cāo chū qù zǒu
 觉得他说得对。当天晚上，曹操出去走
 zǒu kàn dào shì bīng men dōu zài zhǔn bèi xíng lǐ xīn xiǎng
 走，看到士兵们都在准备行李，心想：
 shì shéi gào su tā men wǒ de xiǎng fǎ
 “是谁告诉他们我的想法？！”

พอเอียวสิ้วได้ยินเช่นนี้ก็สั่งพลทหารเตรียมเก็บสัมภาระให้
 เรียบร้อย พร้อมเดินทางกลับขึ้นเหนือ ทุกคนถามเอียวสิ้วว่าทำไม
 เอียวสิ้วจึงอธิบายว่า “ ‘ซี่โครงไก่’ เนี่ย ไม่ค่อยมีเนื้อ แต่จะให้ทิ้งไปก็
 เสียตาย พุดง่าย ๆ ก็คือตอนนี้เราตกอยู่ในสถานการณ์ก่อกวนไม่เข้าคาย
 ไม่ออก รบไปก็แพ้ กลับไปก็คงถูกหัวเราะเยาะ ข้าคิดว่าเราคงต้องกลับ
 ขึ้นเหนือเร็ว ๆ นี้แล้วละ ” ทุกคนต่างก็รู้สึกว่าเขาพูดถูก และในคืนนั้น
 ขณะที่โจโฉออกไปเดินก็เห็นเหล่าพลทหารต่างกำลังเตรียมเก็บ
 สัมภาระ พลังคิดในใจ “ใครเป็นคนบอกพวกเขากันนะ”

hòu lái , Cáo Cāo zhī dào shì Yáng Xiū gào su tā men
后来 ， 曹操知道是杨修告诉他们
de fēi cháng shēng qì dà shēng shuō nǐ dòng yáo jūn
的 ， 非常生气 ， 大声说 ： “ 你动摇军
xīn gāi sǐ jiù bǎ Yáng Xiū lā chū qù shā le Yáng
心 ， 该死 ! ” 就把杨修拉出去 ， 杀了 。 杨
Xiū sǐ shí cái sān shí sì suì
修死时 ， 才三十四岁 。

ต่อมา โจโฉจึงรู้ว่าคนที่บอกเหล่าพลทหารนั้นก็คือเอียวสิ่ว
โจโฉโกรธมากจึงตะโกนออกมาว่า “เจ้าทำลายขวัญกำลังใจของทหาร
สมควรตาย” จากนั้นโจโฉก็ลากเอียวสิ่วไปสังหารทิ้ง ซึ่งในขณะนั้น
เอียวสิ่วมีอายุเพียงแค่สามสิบสี่ปีเท่านั้น

词语表 คำศัพท์น่ารู้

1. 人才	réncái	คนที่มีความสามารถ
2. 能干	nénggàn	มีความสามารถ
3. 自大	zìdà	หยิ่ง, อวดดี
4. 看不起	kànbuqǐ	ดูถูก
5. 慢慢地	mànmàn de	อย่างช้า ๆ
6. 活	huó	มีชีวิตอยู่
7. 阔	kuò	กว้างขวาง
8. 重修	chóngxiū	สร้างใหม่
9. 盒	hé	กล่อง
10. 合	hé	กล่อง (ความหมายโบราณ)
11. 考	kǎo	ทดสอบ
12. 口令	kǒulìng	รหัสลับ
13. 鸡肋	jīlèi	ซี่โครงไก่
14. 胜	shèng	ชนะ
15. 动摇	dòngyáo	สั่นคลอน
16. 军心	jūnxīn	ขวัญกำลังใจของกองทัพ
17. 该死	gāi sǐ	สมควรตาย

